

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 8/2552

วันจันทร์ที่ 20 เมษายน 2552

โดยการประชุมผ่านจอภาพระบบ Teleconference

ท่าพระจันทร์ ณ ห้องประชุมสัญญา ธรรมศักดิ์ ตึกโดม ชั้นสอง และ
ศูนย์รังสิต ณ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย อาคารโดมบริหาร ชั้นสาม

ผู้มาประชุม

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ อธิการบดี ประธาน
2. ศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ชัมภลิจิต รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ตั้งขวรรณ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ลำปาง
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล รองอธิการบดีฝ่ายการคลัง
6. รองศาสตราจารย์ ดร.จุลชีพ ชินวรรโณ รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
7. อาจารย์ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา
8. อาจารย์ ดร.สมประสงค์ โภคผลบุญ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยี
9. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ปรีชา วาณิชยเศรษฐกุล รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
10. ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ คณบดีคณะนิติศาสตร์
11. รองศาสตราจารย์ เกศินี วิฑูรชาติ คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี ชูชุกิ คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ มงคลชัยอรัญญา คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ อภรณ์สุวรรณ คณบดีคณะศิลปศาสตร์
15. รองศาสตราจารย์ ดร.พรจิต สมบัติพานิช คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรชัย ตระกูลวรานนท์ คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
17. รองศาสตราจารย์ สายทอง อมรวิเศษฐ์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
18. รองศาสตราจารย์ ดร.อรุยา วิสกุล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
19. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ จิตตินันต์ หะวานนท์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์
20. อาจารย์ ดร.เกษรา รักษ์พงษ์ศิริ แทนคณบดีคณะสหเวชศาสตร์
21. อาจารย์ ทนตแพทย์ ยูวบูรณ์ จันท์แจ่มจรรยา คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์
22. รองศาสตราจารย์ ดร.มรรยาท รุจิวิษณุ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
23. ศาสตราจารย์ ดร.วิมลสิทธิ์ หรยางกูร คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง

24. อาจารย์ สุธิดา กัลยาณรุจ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
25. รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวรรณ วิจิตรวาทการ คณบดีคณะสาขารณสุขศาสตร์
26. รองศาสตราจารย์ ม.ร.ว.พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรม
27. อาจารย์ วิไลลักษณ์ อยู่สำราญ แทนคณบดีวิทยาลัยสหวิทยาการ
28. นางจรรยา เอื้องไมตรีภิรมย์ แทนผู้อำนวยการสถาบันไทยคดีศึกษา
29. รองศาสตราจารย์ สุรัสวดี หุ่นพยนต์ ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร
30. นางศรีจันทร์ จันทร์ชิวะ ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ จันทโชติ ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประวิทย์ เรืองไรรัตน์โรจน์ แทนผู้อำนวยการสถาบันประมวลข้อมูลเพื่อการศึกษาและการพัฒนา
33. อาจารย์ ดร.นิภารัตน์ ศรีธเรศ แทนผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
34. รองศาสตราจารย์ สุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน ผู้อำนวยการสถาบันภาษา
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญ ผลประไพ แทนผู้อำนวยการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ โอภาประกาศิต แทนผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร
37. นางสาวกานติมา พงษ์ศักดิ์ แทนผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง มธ.
38. นางสาวศิริพร อัญญณรงค์กุล ประธานสภาข้าราชการ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรดา ลิงขรรรัตน์ ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
40. นางมาลี อินทรประเสริฐ ผู้แทนข้าราชการฝ่ายบริหารและธุรการ (สาย ข.)
41. นางอุบล เป๊ะอีม่อง ผู้แทนข้าราชการฝ่ายบริหารและธุรการ (สาย ค.)
42. นายสายัณห์ เทพแดง ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ(สาย ข. ค.)
43. รองศาสตราจารย์ หริรักษ์ สุตะบุตร รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคล
เลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
44. รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทำพระจันทร์
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ผู้ไม่มาประชุม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ คณบดีคณะรัฐศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพันธ์ เวสสะโกศล คณบดีวิทยาลัยนานาชาติปริดี พนมยงค์
3. รองศาสตราจารย์ ไว จามรมาน ผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์
4. อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ผู้อำนวยการสถาบันสัญญาธรรมศักดิ์เพื่อประชาธิปไตย
5. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุขชัย ฐิตอาชากุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ศุภชลาศัย ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศแห่ง มธ.
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร ลิปปริชานนท์ ประธานสภาอาจารย์

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิภา	อัสวเพิ่มพูนผล	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัทลียา เพชรสิงห์		ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณิ	สำราญเวทย์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทำพระจันทร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โปรดปราน สิริธีรศาสน์		ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยี
5. นางดวงใจ	ศุภสารัมภ์	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
6. นายจักรชัย	หิรัญชะวสิต	หัวหน้างานบริหารงานบุคคล
7. นางสุพิน	หิรัญชะวสิต	หัวหน้างานอัตรากำลัง
8. นางนุตราชาชาติ	โกศลศักดิ์	หัวหน้างานประชาสัมพันธ์
9. นางสุกัญญา	กรุดเงิน	หัวหน้างานบริหารสำนักงานและสวัสดิการ
10. นายวรพจน์	เนืองอนงค์กุล	หัวหน้างานประชุม
11. นายสมศักดิ์	ปฎิสังข์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการ 8
12. นางสาวมยุลี	สุดสระ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5
13. นายภูมินาด	สวัสดิ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
14. นายอดิศร	เพชรคุ้ม	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เริ่มประชุมเวลา 09.45 น.

ประธานกล่าวเปิดการประชุม และขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่อง ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

1.1 เรื่อง โครงการอบรมครู 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า มหาวิทยาลัยได้จัดการอบรมครูจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีพิธีเปิดการอบรมในวันที่ 20 เมษายน 2552 ซึ่งมีครูเข้าร่วมการอบรมประมาณ 210 คน โดยจะมีการอบรมในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ซึ่งจะเน้นไปทางวิทยาศาสตร์ ครูเหล่านี้จะอยู่ใน มธ. ศูนย์รังสิต 1 สัปดาห์ หากผู้ใดเห็นผู้ที่ใส่ชุดอัญญาบ ขอให้ทักทาย เพราะต้องการให้เขารู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่ที่ศูนย์รังสิต ครูเหล่านี้เป็นคนซึ่ง สอบต. คัดเลือกมาจากโรงเรียนต่าง ๆ ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะพักอยู่ที่อาคาร D1 โดยมหาวิทยาลัยจะดูแล จนถึงวันเสาร์ที่ 25 เมษายน 2552 เมื่อปิดการอบรมแล้วจะพาไปเที่ยวก่อนที่จะส่งกลับ รุ่นนี้ใช้เงินประมาณ 2 ล้านบาท ซึ่ง สอบต. ช่วยรับภาระส่วนหนึ่ง เพราะที่ผ่านมา มธ. รับภาระไว้เองจากเงินบริจาค ตั้งใจว่าโครงการนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการให้ความช่วยเหลือในจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่าที่สถาบันการศึกษาจะทำได้ภายใต้กรอบของปฏิญญาหาคีใหญ่ ซึ่งเป็นข้อตกลงของที่ประชุมอธิการบดีทั่วประเทศ และ มธ. ดำเนินการต่อเนื่องมาหลายครั้งแล้ว โดยมีการจัดเลี้ยงอาหารทุกมื้อ จ่ายเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทางทุกอย่างทั้งหมด หากกรรมการ ก.บ.ม. ได้พบครูเหล่านี้ ขอให้ทักทายพวกครู จะได้รู้สึกดีเพราะเดินทางมาไกลและมาจากเงื่อนไขการทำงานที่อยู่บนพื้นฐานของความกดดันยากลำบากและเสี่ยงภัยมาก เพราะฉะนั้น สิ่งที่คนเหล่านี้ต้องการคือ ความเป็นมิตรจากคนรอบข้าง แม้จะไม่รู้จัก

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่อง รายงานผลการรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2552 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 โดยหนังสือเวียน

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า ตามบันทึกสำนักงานอธิการบดี ลงวันที่ 25 มีนาคม 2552 มหาวิทยาลัยได้เสนอขอรับรองรายงานการประชุมโดยหนังสือเวียน คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2552 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 โดยกำหนดให้แก้ไขภายในวันที่ 3 เมษายน 2552 นั้น เนื่องจากได้พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ไม่มีการเสนอขอแก้ไขรายงานการประชุมดังกล่าว

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้านบริหารบุคคล

3.1 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่ออนุมัติ (ตามเกณฑ์ปกติ)

ก. กรณีข้าราชการ สายวิชาการ

3.1.1 เรื่อง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขออนุมัติรับโอนข้าราชการ

สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอขอดำเนินการดังนี้

1. ตัดโอนอัตราข้าราชการตำแหน่งเลขที่ 1036 ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ระดับ 9 ชั้น 50,550 บาท คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ไปตั้งจ่ายที่ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเปลี่ยนเงื่อนไขการบรรจุจากเดิม “ปริญญาตรีวารสารศาสตร์” เป็น “ปริญญาโทหรือเอกทางคอมพิวเตอร์”

2. รับโอน น.ส.เยาวดี เต็มธนภัทร์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วุฒิปริญญาเอก ระดับ 9 ชั้น 31,280 บาท ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มารับราชการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (ตำแหน่งเลขที่ 1036) ระดับ 9 ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ตามขั้นที่ น.ส.เยาวดี ได้รับ

3. ทาบตามขอโอนไปยังสังกัดเดิมของ น.ส.เยาวดี เต็มธนภัทร์ หากคืนสังกัดเดิมของ น.ส.เยาวดี ไม่ขัดข้องในการให้โอนจะได้ตัดโอนอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ (ตำแหน่งเลขที่ 5465) เดิมชั้น 12,930 บาท คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไปตั้งจ่ายที่มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการสับเปลี่ยนกับตำแหน่งเลขที่ 1036

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติตัดโอนอัตราข้าราชการตำแหน่งเลขที่ 1036 และรับโอน น.ส.เยาวดี เต็มธนภัทร์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มารับราชการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี ตามที่เสนอ

**3.1.2 เรื่อง คณะแพทยศาสตร์ขออนุมัติรับโอนข้าราชการ สายวิชาการ ตำแหน่ง
อาจารย์ จำนวน 1 ราย**

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คณะแพทยศาสตร์เสนอขอดำเนินการดังนี้

1. เปลี่ยนตำแหน่งเลขที่ 2276 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ขึ้น 24,850 บาท สถาน
วิทยาศาสตร์ปริคลินิก คณะแพทยศาสตร์ เป็นตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 7 ขึ้น 16,720 บาท และเปลี่ยนเงื่อนไขการ
บรรจุจากเดิม “ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางการแพทย์หรือปริญญาเอกทางเภสัชวิทยา” เป็น “ปริญญาโทหรือ
เอกทางสรีรวิทยา”

2. รับโอน นางพรพรหม จินตนา ตำแหน่งอาจารย์ วุฒิปริญญาเอก ระดับ 7 ขึ้น 16,720 บาท
มหาวิทยาลัยนเรศวร มารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ (ตำแหน่งเลขที่ 2276) ระดับ 7 ตามขั้นที่ นางพรพรหม
ได้รับ

3. ทบาทของโอนไปยังสังกัดเดิมของ นางพรพรหม จินตนา หากต้นสังกัดเดิมของ
นางพรพรหม ไม่ขัดข้องในการให้โอน จะได้ตัดโอนอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์
(ตำแหน่งเลขที่ 5194) ขึ้น 16,960 บาท คณะแพทยศาสตร์ ไปตั้งจ่ายที่มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการสับเปลี่ยนกับ
ตำแหน่งเลขที่ 2276

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติเปลี่ยนตำแหน่งเลขที่ 2276 และรับ โอน นางพรพรหม จินตนา
ตำแหน่งอาจารย์ มารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ ตามที่เสนอ

ข. กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ

**3.1.3 เรื่อง คณะพยาบาลศาสตร์ขออนุมัติจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย**

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คณะพยาบาลศาสตร์เสนอขอดำเนินการดังนี้

1. กำหนดเงื่อนไขการจ้างตำแหน่งเลขที่ 4976 ตำแหน่งอาจารย์ เดิมชั้นวุฒิปริญญาโท – เอก เป็น
“ปริญญาโทหรือเอกทางการพยาบาล”

2. จ้าง น.ส.พัชรพร รัตนสงคราม เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์
วุฒิปริญญาโท (ตำแหน่งเลขที่ 4976) โดยให้ได้รับค่าจ้างขั้น 13,450 บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดเงื่อนไขการจ้างตำแหน่งเลขที่ 4976 และจ้าง น.ส.พัชรพร

รัตนสงคราม เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ ตามที่เสนอ

ค. กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ

**3.1.4 เรื่อง โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติขออนุมัติกำหนดตำแหน่ง
พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 3 อัตรา**

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติเสนอขอกำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 3 อัตรา เป็นตำแหน่งแพทย์เฉพาะทาง ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป ดังนี้

1. ตำแหน่งเลขที่ 4387 และ 4540 เป็นตำแหน่งแพทย์เฉพาะทางสาขาจิตเวชศาสตร์
2. ตำแหน่งเลขที่ 4736 เป็นตำแหน่งแพทย์เฉพาะทางสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 3 อัตรา เป็นตำแหน่งแพทย์เฉพาะทาง โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ตามที่เสนอ

**3.1.5 เรื่อง สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาขออนุมัติกำหนดตำแหน่งและย้าย
พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1 ราย**

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาเสนอขอดำเนินการดังนี้

1. กำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ ตำแหน่งเลขที่ 5626 ชั้น 9,570 บาท เป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (วุฒิปริญญาตรี) ชั้น 13,590 บาท

2. ย้าย นางวรรณิษา ไวยฉายี พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ (ตำแหน่งเลขที่ 4552) ชั้น 13,590 บาท สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ตำแหน่งเลขที่ 5626) ชั้น 13,590 บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานสภาข้าราชการกล่าวว่า โดยปกติแล้ว จะต้องมีการมีตำแหน่งนักวิชาการพัสดุประจำทุกหน่วยงาน ไม่ทราบว่ามีกรณีนี้หลังจากที่เปลี่ยนตำแหน่งนักวิชาการพัสดุแล้ว ยังมีตำแหน่งนักวิชาการพัสดุหรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลกล่าวว่า ยังคงมีตำแหน่งนักวิชาการพัสดุเช่นเดิม

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ ตำแหน่งเลขที่ 5626 เป็นตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และย้าย นางวรรณิษา ไวยฉายี ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ตามที่เสนอ

3.1.6 เรื่อง กองบริการการศึกษาขออนุมัติปรับค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย

สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า กองบริการการศึกษาเสนอขอปรับค่าจ้าง นางสาวนิต เรืองอร่าม พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา (ตำแหน่งเลขที่ 5360) ชั้น 10,330 บาท ซึ่งผ่านการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้ได้รับค่าจ้างสูงขึ้นเป็นชั้น 11,100 บาท ตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2552 เป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติปรับค่าจ้าง นางสาวนิต เรืองอร่าม พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ สังกัดกองบริการการศึกษา ตามที่เสนอ

ง. กรณีลูกจ้างชาวต่างประเทศ

3.1.7 เรื่อง คณะศิลปศาสตร์ขออนุมัติจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้สอน จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คณะศิลปศาสตร์เสนอขอจ้าง Mrs. Valentina V. Tarasova เป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้สอน โดยให้ได้รับค่าจ้างเดือนละ 19,790 บาท ค่าเช่าบ้านเดือนละ 8,000 บาท มีกำหนด 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2552 เป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติจ้าง Mrs. Valentina V. Tarasova เป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้สอน สังกัดคณะศิลปศาสตร์ ตามที่เสนอ

3.1.8 เรื่อง คณะสาธารณสุขศาสตร์ขออนุมัติจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คณะสาธารณสุขศาสตร์เสนอขอจ้าง Mr. Stephen J. Atwood เป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ได้รับค่าจ้างเดือนละ 35,350 บาท ค่าเช่าบ้านเดือนละ 8,000 บาท มีกำหนด 4 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2552 เป็นต้นไป ทั้งนี้ต้องขออนุมัติกรมบัญชีกลาง เนื่องจากอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติจ้าง Mr. Stephen J. Atwood เป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ สังกัดคณะสาธารณสุขศาสตร์ ตามที่เสนอ

3.2 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

3.2.1 เรื่อง สำนักงานอธิการบดีขออนุมัติในหลักการในการกำหนดร่างสมรรถนะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลแถลงว่า คำว่า สมรรถนะ ในพจนานุกรม จะตรงกับคำว่า Performance แต่ในที่นี้ ทาง ก.พ. เป็นผู้กำหนดสมรรถนะ โดยใช้คำว่า Competency โดยข้อเท็จจริงแล้วเหมือนกับขีดความสามารถหรือขีดความสามารถในเชิงพฤติกรรม แต่ ก.พ. เลือกที่จะใช้คำว่า สมรรถนะ ในหมายความว่า ของ Competency และมหาวิทยาลัยถูกบังคับโดย ก.พ.ร. ว่า จะต้องกำหนดสมรรถนะของทุกตำแหน่ง ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นประธาน เพื่อพิจารณากำหนดสมรรถนะทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดสมรรถนะของตำแหน่งคือ Position Competency คณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้ที่ดำรงตำแหน่งทุกตำแหน่งจากทุกหน่วยงานมาร่วมกันสัมมนาเพื่อกำหนดสมรรถนะประจำตำแหน่ง ใช้เวลา 3 วัน จึงได้ผลงานออกมาจึงขอเรียนเชิญผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีได้ชี้แจงในรายละเอียดต่อไป

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า เนื่องจากการบริหารองค์กรภาครัฐในปัจจุบันหลักการนำหลัก “สมรรถนะ” หรือ Competency มาใช้ในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้าใจแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปสู่การเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จและมีพฤติกรรมการทำงานที่องค์กรต้องการ ในการกำหนดสมรรถนะ มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดสมรรถนะสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามคำสั่งที่ 803/2550 ลงวันที่ 30 เมษายน 2550 สำหรับที่มาของเรื่องนี้มาจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2542 ซึ่งได้เห็นชอบกับแผนงานการปฏิรูประบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน ระบบบำนาญตำแหน่งนั้นเป็นระบบที่ให้นำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารผลงานของบุคลากร ขณะเดียวกันก็ให้นำเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคลไปใช้ในการบริหารบุคคลด้านอื่น ๆ เช่น การคัดเลือก การสรรหา การประเมินผล การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรในระยะยาว อีกกรณีหนึ่งคือ ประกาศของ ก.พ.อ. เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ในกรณีตำแหน่งระดับบังคับบัญชาต้องประเมินด้วยคุณลักษณะและสมรรถนะที่จำเป็นของตำแหน่งในการเข้าสู่ตำแหน่งด้วย

อีกประเด็นที่เป็นเรื่องเร่งด่วน หลังจากคณะกรรมการฯ ได้ทำงานมาระยะหนึ่ง ในปี 2552 มีตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. ที่เป็นการวัดระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาบุคลากรและการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา โดยการประเมินความสำเร็จ 6 ประเด็น ซึ่งขอวัดใน 2 ประเด็นแรกก่อน คือ

1. การกำหนดสมรรถนะที่ต้องการของแต่ละตำแหน่งที่สอดคล้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย
2. พิจารณาช่องว่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่มหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาต้องการ เพื่อที่จะนำช่องว่างนั้นมาจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ซึ่งแผนพัฒนาบุคลากรได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยมาครั้งหนึ่งแล้ว จะนำช่องว่างเหล่านี้ไปใช้ในแผนพัฒนาแผนพัฒนาบุคลากรนั้น

การดูจากโมเดลของเรื่อง Competency จะมีทั้งหมด 3 ตัว คือ

1. Core Competency สมรรถนะหลัก
2. สมรรถนะการเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นสมรรถนะของระดับผู้บังคับบัญชา
3. สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน

ในเรื่องของ Core Competency หรือสมรรถนะหลักนั้น คณะกรรมการฯ ดูจากภารกิจ Vision

ของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยภายในภายนอกที่จะมีผลกระทบต่อการทำงานของบุคลากร และ ลักษณะเฉพาะของมนุษยศาสตร์ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในปัจจุบันและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยนำเรื่องเหล่านี้ มาพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นสมรรถนะหลักที่ใช้บังคับกับบุคลากรทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นสายวิชาการ หรือสายสนับสนุนวิชาการ โดยมุ่งหวังว่าบุคลากรของ มข. จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานที่สร้างความพึงพอใจและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้มีความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วม มีความซื่อสัตย์สุจริต คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน อุทิศตนให้กับงาน มีการพัฒนาตนเองและ งานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่อง และมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

ในคุณสมบัติที่พึงประสงค์เหล่านี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณากำหนดเป็นสมรรถนะหลักทั้งหมด 6 สมรรถนะ คือ

1. ความเป็นธรรมศาสตร์
2. บริการที่ดี
3. ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ
4. การทำงานเป็นทีม
5. ทักษะการสื่อสาร
6. การพัฒนาตนเอง

ในการกำหนดสมรรถนะนั้น คณะกรรมการฯ ได้ดูจากสมรรถนะของหน่วยงานอื่น ๆ ประกอบด้วย รวมทั้ง ก.พ. ได้จัดทำนิยามของแต่ละสมรรถนะทั้ง 6 สมรรถนะ และจัดเรียงลำดับความยากง่ายของสมรรถนะจาก ง่ายไปถึงยากเป็น 5 ระดับด้วยกัน รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ก ที่เป็นพจนานุกรมของสมรรถนะหลัก

สมรรถนะต่อไปคือ เรื่องการเป็นมืออาชีพ เรื่องนี้เป็นของกลุ่มงานที่เป็นผู้บังคับบัญชาประเภทไม่มี วาระ บุคลากรกลุ่มนี้มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลงานบรรลุเป้าหมายสูงสุด เพราะฉะนั้น จึงมีความคิดว่า ในกลุ่มระดับนี้คือ ระดับที่เป็น ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ/สำนัก/สถาบัน และหัวหน้างาน น่าจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการบริหารงานทั้ง การบริหารงาน บริหารคน บริหารทรัพยากรและมีทักษะในการสื่อสาร สามารถนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเลือกใช้วิธีสื่อสารได้อย่างเหมาะสม มีทักษะในการคิด และทำงานอย่างมุ่งมั่นกระบวน การทำงาน มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและทันเวลา มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และเป็น ผู้นำ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นที่มาของการกำหนดสมรรถนะ 5 ตัว สำหรับบุคลากรที่มีหน้าที่ในการบริหาร คือ

1. ภาวะผู้นำ
2. ทักษะการบริหาร
3. การบริหารและพัฒนาบุคลากร
4. การตัดสินใจแก้ไขปัญหา
5. การมุ่งมั่นกระบวนการทำงาน

ในระยะแรกคณะกรรมการฯ ได้ทำ 2 สมรรถนะนี้ โดยใช้เวลาค่อนข้างมาก หลังจากที่ทำเสร็จได้มีการประชุมหน่วยงาน โดยเชิญเลขานุการ ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้างาน มารับฟังความคิดเห็นว่า การกำหนด พฤติกรรมต่าง ๆ ในแต่ละสมรรถนะ และการกำหนดสมรรถนะ มีความเป็นไปได้หรือสามารถที่จะนำไปใช้ปฏิบัติได้หรือไม่ ซึ่งได้รับข้อคิดเห็นจากการประชุม 2 ครั้ง และนำมาปรับแก้ไข ขณะที่ทำ 2 สมรรถนะนั้น ก.พ.ร. ได้แจ้งตัวชี้วัดมา จึงจำเป็นต้องทำสมรรถนะตัวที่ 3 คือ สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน (Functional Competency) หรือ Job Competency สมรรถนะประจำตำแหน่งงานมีไว้เพื่อช่วยสนับสนุนให้บุคลากรแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับ ตำแหน่งและหน้าที่งานของตนเอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้ตรงตามความจำเป็นของตำแหน่งให้ดียิ่งขึ้น ปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมีตำแหน่งงานในสายสนับสนุนวิชาการ ถึง 62 ตำแหน่ง ฉะนั้น ในปีแรกคือ ปี 2552 คณะกรรมการฯ จึงเลือกมาเพียง 17 ตำแหน่งที่จะนำมาจัดทำ Competency ใน 17 ตำแหน่งนี้ได้คัดเลือกมาจากตำแหน่งที่เป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย มีความจำเป็นในการใช้งานและมีผู้ครองตำแหน่งจำนวนมาก และได้มีการประชุมหน่วยงานทั้งระดับคณะ/สถาบัน/สำนัก และกอง ในตำแหน่งนั้น ๆ เพื่อให้ช่วยกันดูการกำหนด Competency ของตำแหน่งงานนั้น ซึ่งรวมถึงตำแหน่งอาจารย์ นายแพทย์ และพยาบาล ในการประชุมเริ่มด้วยการสัมมนาและให้มีการจัดทำ Competency ขึ้นมา 2 ครั้ง รวม 3 ครั้ง และได้ดำเนินการแล้วเสร็จในขณะนี้ 10 ตำแหน่ง คือ

1. ตำแหน่งอาจารย์	2. ตำแหน่งนักวิจัย
3. ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา	4. ตำแหน่งบรรณารักษ์
5. ตำแหน่งพยาบาล	6. ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
7. ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี	8. ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ
9. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บุคลากร	10. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

โดยเห็นว่าเป็นตำแหน่งที่ทุกหน่วยงานมีคนครองอยู่จำนวนมาก ขณะนี้ได้ดำเนินการจัดทำ

Competency รายละเอียดของแต่ละตำแหน่งและระดับความยากง่ายของ Competency แต่ละตัวด้วย รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข และ ค ภาคผนวก ข คือ เรื่องสมรรถนะการเป็นมืออาชีพ ภาคผนวก ค คือ สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน 10 ตำแหน่ง เมื่อกำหนดสมรรถนะแล้วได้มีการกำหนดระดับของแต่ละ Competency ว่า ต้องการระดับต่ำสุดของแต่ละ Competency เท่าใด ในกรณีนี้ดูจากภารกิจของมหาวิทยาลัยและแบ่งออกได้เป็น 6 งานบริการคือ 1. งานวิจัย 2. งานสนับสนุนการเรียนการสอน 3. บริการวิชาการและบริการสุขภาพ 4. เทคโนโลยีสารสนเทศ 5. การบริการการศึกษาแก่นักศึกษา 6. การบริหารจัดการ ในส่วนการบริหารจัดการจะอยู่ในส่วนของสำนักงานอธิการบดีทั้งหมด ตัวนี้จะอยู่ในหน้า 9 - 11 ที่เป็นตัวกำหนด Level ของบุคลากรที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประเภทงานว่า กลุ่มประเภทงานใดควรมี Competency ประเภทใดอยู่ใน Level ที่เท่าใด เพราะแต่ละกลุ่มงานอาจมี Competency แต่ละตัวไม่เท่ากัน บางกลุ่มงานอาจมี Competency บางตัวอยู่ในระดับที่สูง แต่บางเรื่องอยู่ในระดับต่ำ รวมถึง Competency การเป็นมืออาชีพ และ Competency ประจำตำแหน่งงาน ซึ่งทั้งหมดได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่องที่จะต้องนำ Competency นี้ไปใช้ในการกำหนด Level เพื่อเป็นตัวกำหนดว่า ต้องการระดับ Competency ให้แต่ละตำแหน่งอย่างไร และหลังจากที่ได้รับอนุมัติในครั้งนี้ จะนำไปประเมินตัว Competency จริง เพื่อที่จะตอบโจทย์ตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. ในเรื่องการหาช่องว่างของ Competency ที่เกิดขึ้นจริงของบุคลากรกับ Competency ที่ต้องการ เพื่อนำไปวางแผนพัฒนาบุคลากรต่อไป ดังนี้ ในครั้งนี้จึงเสนอ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณา 2 ประเด็น คือ

1. ให้ความเห็นชอบในหลักการกำหนดสมรรถนะทั้ง 3 ประเภท คือ
 - 1.1 สมรรถนะหลัก 6 สมรรถนะ
 - 1.2 สมรรถนะการเป็นมืออาชีพ 5 สมรรถนะ
 - 1.3 สมรรถนะประจำตำแหน่งงาน (ขณะนี้ทำไปแล้ว 10 ตำแหน่ง)
2. ให้ความเห็นชอบการนำระบบสมรรถนะไปใช้ในการพัฒนาบุคลากรในภาพรวมและระดับ

บุคคล รวมทั้งนำไปใช้ในการเข้าสู่ตำแหน่งระดับบังคับบัญชาของสายสนับสนุนวิชาการต่อไปด้วย

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

1. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า การกำหนดสมรรถนะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหน่วยงานราชการทุกหน่วยที่ต้องทำ เพราะงานจะพัฒนาได้ตามวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายขององค์กรต่อเมื่อบุคลากรมีสมรรถนะตามที่ควรจะมีในการปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นสิ่งที่คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการคือ การกำหนดสมรรถนะที่จำเป็นใน 3 กลุ่มสมรรถนะ คือ สมรรถนะหลัก หรือ Core Competency จะเป็นสมรรถนะที่กำหนดสำหรับบุคลากร มธ. ทุกคนต้องมี และสมรรถนะการเป็นมืออาชีพสำหรับบุคลากรคือ หัวหน้างาน ผู้อำนวยการกองที่ไม่มีวาระ และสมรรถนะประจำตำแหน่งมี 62 ตำแหน่ง ซึ่งขณะนี้ทำได้แล้ว 10 ตำแหน่ง มีความจำเป็นที่ ก.บ.ม. จะต้องให้ความเห็นชอบ เพราะปีนี้ ก.พ.ร. ได้กำหนดแล้วว่า จำเป็นต้องพิจารณาระหว่าง Competency ที่กำหนดกับ Competency ที่บุคลากรมี และควรมีช่องว่างตรงส่วนใดและทำแผนพัฒนาบุคลากรไปตามนั้น ตั้งแต่ปี 2551 – 2554 ซึ่งขณะนี้ปี 2552 แล้ว ความจำเป็นที่จะต้องให้ ก.บ.ม. พิจารณา คือ หลักการในการกำหนดสมรรถนะทั้ง 3 ประเภท โดยแต่ละประเภทจะมีหัวข้อสมรรถนะตามที่สรุปอยู่ในเอกสารประกอบการประชุมคือ สมรรถนะหลักที่เป็น Core Competency ของบุคลากร มธ. ทั้งหมดมี 6 สมรรถนะ สำหรับผู้บริหารไม่มีวาระมี 5 สมรรถนะ และแต่ละตำแหน่งจะมีตัวสมรรถนะที่หลากหลายมาก จำนวนสมรรถนะแต่ละตำแหน่งจะไม่เท่ากัน ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ทำมา 10 สมรรถนะ ในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ทำเสร็จก็เสนอมาก่อน และส่วนที่ยังไม่เสร็จ จะเสนอในโอกาสต่อไป ขอรื้อที่ประชุมว่า ที่ประชุมจะพิจารณาให้ความเห็นชอบในครั้งนี้นี้หรือไม่ เพราะเวลาที่จะศึกษาเอกสารค่อนข้างจำกัด หากในตัวหลัก ๆ เห็นว่าไม่มีปัญหา ก็ควรพิจารณา แต่หากเห็นว่าต้องใช้เวลาในการอ่าน คงต้องสอบถามว่า จะพิจารณาในคราวนี้หรือต้องยกไปพิจารณาในคราวหน้า ซึ่งจะล่าช้าไปหรือไม่

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ที่จำเป็นต้องเสนอให้พิจารณาในครั้งนี้นี้เพราะจะไม่มีเวลาทำให้ทันกับ ก.พ.ร. เนื่องจากในครั้งนี้นี้ต้องอนุมัติหลักการเรื่องรับสมรรถนะทั้งหมดก่อน หากรับแล้วคณะกรรมการฯ ต้องไปจัดทำแบบประเมินและส่งไปให้หน่วยงาน ซึ่งจะต้องชี้แจงหน่วยงาน โดยข้อเท็จจริงมีการชี้แจงหน่วยงานเป็นระยะ ๆ แล้ว จะชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการประเมินเพื่อหาสมรรถนะรายบุคคลตามความเป็นจริงในปัจจุบัน เพื่อเปรียบเทียบกับสมรรถนะที่กำหนดในครั้งนี้นี้ตาม Level เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาบุคลากรและต้องให้เสร็จภายในเดือนกันยายน 2552 ตามกำหนดของ ก.พ.ร.

2. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า ในเดือนกันยายน 2552 อย่างน้อยต้องทำอะไรไปบ้างแล้วในเรื่องการพัฒนา ไม่ใช่มีแต่เฉพาะแผนงาน

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ในการพิจารณาช่องว่าง ต้องนำไปทำแผนพัฒนาบุคลากรด้วย ซึ่งจะไม่เสร็จเฉพาะ Competency อย่างเดียว

3. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า หากมีความจำเป็นเช่นนั้น คงอ่านคร่าว ๆ และหากมี

ประเด็นรายละเอียดอะไร สามารถที่จะส่งข้อคิดเห็นไปที่ประธานคณะกรรมการฯ ได้ บางเรื่องเกี่ยวกับบางคน แต่ที่เกี่ยวกับทุกคนคือ Core Competency ที่บุคลากรธรรมดาทุกคนจำเป็นต้องมี ในเรื่องของ Core Competency คณะกรรมการมีความเห็นอย่างไรมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไรหรือไม่ ซึ่งอยู่ในเอกสารภาคผนวก ก จะมีอยู่ 6 Competency ด้วยกัน และจะมีคำอธิบายตัวพฤติกรรม กล่าวคือ สมรรถนะในแต่ละหัวข้อจะมีระดับอยู่ 5 ระดับ ขอให้ที่ประชุมเสนอความเห็นเรื่อง Core Competency

4. คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบอกว่า ใน 2 ประเด็นที่ขออนุมัติ ประเด็นแรกคงไม่มีปัญหาเพราะเป็นเรื่องของหลักการที่ต้องทำอยู่แล้ว แต่เรื่องที่ 2 ที่จะขออนุมัติเพื่อจะนำไปใช้ในการพัฒนา มีข้อสังเกตว่า หากยังไม่ได้มีการอภิปรายหรือระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับการประเมิน โดยเฉพาะหากดูในตารางของระดับที่เป็นคำอธิบายตัวพฤติกรรม และยังไม่มีการหารือเรื่องของการประเมิน การที่จะนำไปใช้ เห็นว่าคงเป็นไปได้ และจากการรับฟังคำชี้แจงของผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีว่า จะได้ส่งกลับไปหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อดูเรื่องการประเมิน จะมีปัญหาว่า การประเมินคืออะไร มีหลักเกณฑ์ในการประเมินหรือไม่ เพราะหากดูคำอธิบายพฤติกรรมจะเป็นนามธรรมเป็นส่วนใหญ่ หากนำไปใช้ เมื่อถึงเวลาประเมินจะเป็นอย่างไร

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ในเรื่องการประเมิน กองการเจ้าหน้าที่กำลังทำแบบประเมินที่จะส่งไปเพื่อพิจารณาว่า ใน Competency ทั้งหมด บุคลากรในสาขาวิชาการจะต้องมี Competency 2 ประเภทคือ Core Competency และ Functional Competency สำหรับในสายสนับสนุนวิชาการมี 2 ระดับคือ ระดับปฏิบัติการคือ เจ้าหน้าที่ทั่วไป ต้องมี Competency 2 ตัว คือ Core Competency และ Functional Competency เช่นเดียวกัน ยกเว้นผู้ที่ป็นระดับหัวหน้างาน ผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะ/สำนัก/สถาบัน ต้องมี Competency 3 ตัว คือ ต้องมี Core Competency, Functional Competency และ Managerial Competency คือ ความเป็นมืออาชีพ ในการประเมินทั้ง 3 ตัว จะมีคำนิยามของพฤติกรรมที่คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแจ้งไว้ในภาคผนวก จะมีรายละเอียดของพฤติกรรมจากระดับที่ง่ายไปถึงระดับที่ยากขึ้น ซึ่งวิธีการคำนวณพฤติกรรม กำลังหารือกันอยู่ ในการดูพฤติกรรมหากสมมติบุคคลนั้นมีพฤติกรรมอยู่ในระดับ 2 เพียงบางข้อ จะถือว่าอยู่ในระดับ 2 หรือไม่ ซึ่งได้คิดกันไว้ว่า หากมีระดับ 2 ประมาณ 50% ให้ถือว่าอยู่ในระดับ 2 แต่ถ้าต่ำกว่า 50% ถือว่าอยู่ในระดับ 1 รายละเอียดเหล่านี้จะเขียนเป็นคู่มือเพื่อส่งไปให้หน่วยงานในการประเมินและมีการชี้แจงก่อนเริ่มต้นด้วย

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่กล่าวว่า นอกจากแบบประเมินสมรรถนะ ซึ่งจะทำการเฉพาะสำหรับบุคลากรแต่ละตำแหน่งงานแล้ว จะมีคู่มือที่ใช้กำกับแบบประเมินตามที่ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีแจ้งไปแล้ว อีกประเด็นคือ จะมีการประชุมชี้แจงให้กับเลขานุการคณะ/สำนัก/สถาบัน และผู้อำนวยการกองซึ่งจะต้องช่วยในการบริหารจัดการเรื่องการประเมิน และผลการประเมินที่นำมาใช้ จะไม่เน้นในระดับของบุคคลในเบื้องต้นนี้ แต่จะเน้นในภาพรวม กล่าวคือ ต้องการรวบรวมช่องว่างของสมรรถนะที่ต้องการที่กำหนดไว้กับสมรรถนะที่เป็นอยู่จริง และนำผลมาใช้ในภาพรวมเพื่อปรับปรุงแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อนำเสนอ ก.พ.ร. ให้ทันปีงบประมาณ 2552

5. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์วิจัย กล่าวว่า คำอธิบายพฤติกรรมบางคำเป็นนามธรรมและเวลาที่ประเมิน ต้องทำให้เกิดความชัดเจนขึ้นในใบประเมิน ในทางปฏิบัติหากทำใบประเมิน และกลับมาแก้ไข

คำอธิบายพฤติกรรมให้ชัดเจนขึ้น ทำได้ ตรงนั้นคงไม่มีปัญหาอะไร ขณะนี้เป็นการทำขั้นแรก อธิบายพฤติกรรมเท่าที่คิดว่าจะอธิบายได้ชัดเจนที่สุด และเมื่อทำแบบประเมินแล้ว อาจจะกลับมาแก้ไขคำอธิบายพฤติกรรมบ้างเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น คงต้องเป็นในลักษณะนั้น

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ใน Functional Competency หลายตัว อาจจะต้องมีการปรับพฤติกรรมด้วย

6. คณบดีคณะแพทยศาสตร์กล่าวว่า กรณีนี้เป็นหลักการที่จะนำไปใช้ในการประเมิน เมื่อเข้าสู่การประเมินจริงแล้ว เกรงว่าหากให้แต่ละคณะทำการประเมินเอง ซึ่งแต่ละคณะจะมีมาตรฐานที่เป็นนามธรรม ความเข้าใจของ Definitions จะมีความแตกต่างกัน ถึงแม้จะมีการนัดประชุมกับเลขานุการคณะแล้วก็ตาม เห็นว่าในระยะแรกที่จะเริ่มใช้ควรจะมีการให้คำแนะนำว่า คำนี้แปลว่าอะไร ในแต่ละหน่วยงานด้วย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า เข้าใจว่าในการทำแบบประเมิน ต้องให้คณะมีส่วนร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแต่ละตำแหน่ง 10 ตำแหน่ง ถึงแม้ตำแหน่งเดียวกัน แต่งานที่ให้แต่ละตำแหน่งของแต่ละคณะอาจจะไม่ค่อยเหมือนกัน อาจต้องใช้เวลาพอสมควรที่ต้องไปทำแบบประเมิน ซึ่งเข้าใจว่าเวลาไม่มากนัก จากเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน 2552 ต้องทำแบบประเมินให้เสร็จและไปประเมินให้ได้ และหาช่องว่างให้ได้ หากที่ประชุมรับหลักการ ซึ่งยังไม่มีใครค้านในหลักการของสมรรถนะ 3 หลักใหญ่ ๆ แต่เข้าใจว่าเมื่ออ่านในรายละเอียดจะมีข้อเสนอแนะ โดยสรุปคือ ที่ประชุมรับหลักการในการกำหนดสมรรถนะ รวมทั้งหัวข้อสมรรถนะในสมรรถนะแต่ละประเภททั้ง Core Competency และ Professional Competency และ สมรรถนะประจำตำแหน่ง แต่รายละเอียดที่ประชุมจะพิจารณาอย่างไร

7. รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลกล่าวว่า ก่อนที่จะสรุปว่าต้องทำอะไร ขอให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ชัดเจนว่า การประเมิน จะประเมินอะไรบ้าง เข้าใจว่า การประเมินยังไม่ถึงการประเมินความดีความชอบ แต่ประเมินเพื่อหาช่องว่าง ต้องแยกก่อน จะสอบถามไปยังผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานว่า แต่ละคนมี Competency ที่ต้องการ แต่ผู้บังคับบัญชาประเมินว่า ผู้ที่อยู่ในบังคับบัญชามีช่องว่างหรือไม่ เพียงใด เพื่อที่จะได้รู้ว่าแต่ละคนขาดอะไรบ้าง จะได้นำมาพัฒนาเพื่อเติมให้เต็ม อีกประเด็นหนึ่ง การประเมินที่จะนำไปใช้ได้คือ การประเมินว่า มีความเหมาะสมกับตำแหน่งต่าง ๆ หรือไม่ เช่น ตำแหน่งหัวหน้างาน จะประเมิน Managerial Competency ว่าเหมาะสมกับตำแหน่งหรือไม่ ในเบื้องต้นขอให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ชี้แจงให้ละเอียด เรื่อง Gap Analysis ก็เป็น Gap Analysis การประเมินว่าแต่ละคนมีความเหมาะสมในแต่ละตำแหน่งนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่กล่าวว่า ในเบื้องต้นไม่ได้รับร้อนที่จะนำไปประเมินเพื่อสอบถามว่า เหมาะสมกับตำแหน่งหรือไม่ แต่เน้นเรื่องการพัฒนาภาพรวมมากกว่า ในการประเมินตั้งใจจะแบ่งเป็นแต่ละตำแหน่ง ถ้าเป็นตำแหน่งที่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้ควบคุมใกล้ชิดและไม่ใช้ตำแหน่งบังคับบัญชาเช่น ตำแหน่งอาจารย์ นักวิจัย ซึ่งได้เตรียมการให้ประเมินตนเองว่า มีสมรรถนะตรงกับที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือยังมีพฤติกรรมส่วนใดที่ยังไม่ตรงกับสมรรถนะที่กำหนดไว้ และในบางตำแหน่งจะให้ประเมินตนเองและให้ผู้บังคับ บัญชาขั้นต้นประเมิน เพื่อนำผลมาใช้ในภาพรวม ยังไม่เน้นในระดับบุคคลในขั้นต้นนี้ เพื่อจะได้ทราบว่า ในภาพรวมของตำแหน่งงานต่าง ๆ มีความต้องการพัฒนาหรือมีช่องว่างในสมรรถนะด้านใดและต้องการพัฒนาปรับปรุงด้านใดบ้าง

เพื่อนำมาปรับปรุงแผนพัฒนาบุคลากรเดิมที่ได้ขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยไว้แล้วเป็นอันดับแรก และในส่วนของรายละเอียดพจนานุกรมสมรรถนะแต่ละข้อยังอยู่ในข่ายที่พร้อมรับฟังข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นว่าจะปรับปรุงให้เห็นภาพของพฤติกรรมที่แสดงออกได้ชัดเจนอย่างไรบ้าง เพราะคำพูดบางคำค่อนข้างยากที่จะเขียนให้เห็นชัดถึงพฤติกรรม ซึ่งยังยินดีรับฟังข้อคิดเห็นจากกรรมการทุกท่านว่า จะปรับปรุงตรงส่วนใดบ้าง ก่อนที่จะนำไปประเมินจริงในช่วง 1 – 2 เดือนนี้

8. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า สมรรถนะนี้นำไปใช้เพื่อประเมินว่า บุคลากรมีช่องว่างระหว่างสมรรถนะที่พึงประสงค์กับสมรรถนะที่มีอยู่อย่างไร และจะได้นำไปพัฒนาให้ได้ตามสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่คณะกรรมการฯ กำหนดไว้ จะขอสรุปว่า ที่ประชุมมีมติให้ความเห็นชอบกับสมรรถนะหลัก Core Competency สมรรถนะการเป็นมืออาชีพ และสมรรถนะประจำตำแหน่ง ตามหัวข้อที่คณะกรรมการฯ กำหนดไว้ และในรายละเอียดคำอธิบายตัวสมรรถนะ ขอให้กรรมการอ่านรายละเอียดและหากมีประเด็นใดที่เห็นว่าเป็นประเด็นที่จำเป็นต้องแก้ไข ขอให้ส่งมาที่ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ภายใน 2 สัปดาห์

9. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกล่าวว่า สิ่งที่มีความกังวลคือ การนำไปใช้จริงในการประเมิน เพราะในส่วนของ ก.พ. จากประสบการณ์ที่นำไปใช้ในหลายแห่งพบว่า มีปัญหาในเรื่องการประเมินพอสมควร โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นนามธรรม ประเด็นแรกในเรื่องของสมรรถนะหลักที่ใช้คำว่า Core Competency ส่วนนี้อาจจะต้องสื่อสารให้ตรงว่า ทางราชการใช้ชื่อนี้อยู่ แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็น Generic Competency คือ เป็นสิ่งที่คนธรรมดาทุกคนมีร่วมกันเป็น General ไม่ใช่ Core Competency ของธรรมชาติ Core Competency นั้นหมายถึงสิ่งที่เน้นเพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนในการเป็นหน่วยงานนั้น เป็น Core Competency ขององค์กร ซึ่งตรงนี้อาจจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนกัน ในส่วนที่เป็น Generic และจะทำให้ธรรมชาติมีความชัดเจนอย่างไร

นอกจากนี้ก็จะขอให้คณะกรรมการฯ กำหนดวิธีการประเมินและขอหลักการ ส่วนนี้มีความสำคัญมากกว่าการใส่รายชื่อ กำหนดวิธีการประเมิน เช่น ตำแหน่งใดจะต้องมีการประเมิน 360 องศา โดยเครื่องมือใด กล่าวคือ แบบประเมิน ไม่ได้ง่ายอย่างชนิดที่ส่งแบบประเมินไปให้เพราะน้ำหนักมือ สิ่งที่มาเป็นสิ่งที่นักวิชาการเรียกว่า Behavioral Rating Scale ซึ่งในแง่พฤติกรรมค่อนข้าง Subjective มาก ๆ ว่า พฤติกรรมแต่ละคนแตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร ดังนั้น สิ่งที่จะช่วยได้คือ เครื่องมือ 360 องศา ในขณะนี้มีเครื่องมือประเภทนี้และทำได้ง่าย ซึ่งมี Data Based ของ มธ. อยู่แล้ว เปิด Website ใช้โปรแกรมพื้นฐานในการประเมินและทำ Data Based สามารถทดลองได้โดยไม่ต้องกลัวด้วย และหากต้องการจะทดสอบ ให้จำกัดวงให้แคบขึ้นและทดสอบหาสิ่งที่เรียกว่า Content validity ว่า อ่านแล้วเข้าใจตรงกันหรือไม่ เช่น ความเป็นธรรมชาติ และให้ Comment หากทำในลักษณะแบบนี้จะทำให้ทำงานง่ายขึ้นและใช้เวลาลดลง ลักษณะแบบนี้นอกจาก Comment ในเชิงความหมายหรือความชอบไม่ชอบเข้าใจหรือไม่เข้าใจแล้ว จะขอให้กำหนดเรื่องเครื่องมือ โดยหารือกันนอกรอบก็ได้ แต่ก่อนอื่นหลักการที่จะเสนอขอจาก ก.บ.ม. คือ กระบวนการและเครื่องมือว่า จะประเมินอย่างไร ตำแหน่งใดใช้เครื่องมืออย่างไร ก่อนที่จะกล่าวถึงเรื่อง Gap Analysis น่าจะเป็น Phase ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่จะไปประเมินคนปัจจุบันว่า เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เข้าใจว่าในช่วงแรกไม่ใช่เรื่องที่จะพูดกันได้เลยว่า เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม จนกว่าเครื่องมือจะมีความเที่ยงตรงพอสมควร ดังนั้น ขอให้นำไปใช้ในระยะต่อไป เพราะโดยทั่วไปในหลักการของการนำ Competency ไป

ประเมิน หลายแห่งไม่ให้ใช้เพื่อเลื่อนหรือปรับตำแหน่ง ขอให้ทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพราะความเป็นธรรมศาสตร์ ก็มีความแตกต่างในรายละเอียดของ 62 ตำแหน่ง แต่ต้องการให้ไปทำเรื่องเครื่องมือ น่าจะขอหลักการและหากมีการตกลงเรื่องเครื่องมือว่า ตำแหน่งคณบดีถูกประเมิน โดยท่านดังต่อไปนี้ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หัวหน้าหน่วยงานต่างๆ นั้น ผู้ใดประเมินได้บ้าง น่าจะเป็นหลักการที่สำคัญ

10. ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลกล่าวว่า มีข้อสงสัยว่าคณะกรรมการชุดนี้ทำเรื่อง Core Competency ของสายสนับสนุนวิชาการ และเหตุใดจึงไปเกี่ยวกับสายอาจารย์ด้วย หากโดยโครงสร้างของคณะกรรมการฯ คำสั่งแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ไม่ครอบคลุม แต่หากจะต้องมีผู้แทนอย่างน้อยของสภาอาจารย์ไปร่วมพิจารณาด้วย

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้ว ในช่วงเริ่มต้นจะทำสำหรับสายสนับสนุนวิชาการ แต่เมื่อเริ่มต้นทำ Core Competency มีหลายท่านที่เป็นที่ปรึกษาแจ้งว่า เรื่องของ Core Competency เป็นเรื่องที่ใช้บังคับกับบุคลากรทั้งมหาวิทยาลัย ไม่เฉพาะสายใดสายหนึ่ง และในการทำ Core Competency มหาวิทยาลัยเพิ่งเริ่มต้นทำ แต่บางหน่วยงานได้ทำไปแล้ว เพราะฉะนั้นบางครั้ง Core Competency อาจจะเหมือนกันหรือไม่เหมือนกัน ตัวนี้จะเป็นอีกตัวหนึ่งเมื่อรับหลักการจากที่ประชุมไปแล้ว จะถือว่าเป็น Core Competency ของมหาวิทยาลัยใน 6 สมรรถนะ แต่ถ้าหน่วยงานใดที่จำเป็นจะต้องมีตัวอื่นที่เห็นว่า บุคลากรของหน่วยงานนั้นๆ ต้องมี ต้องการเพิ่มเติมก็สามารถทำได้ และทราบมาว่าหลายหน่วยงานได้ทำไปแล้ว กรณีเช่นนี้ไม่ทราบว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะเสนอที่ประชุมในเรื่องของการประเมินในเรื่องของตำแหน่งรายบุคคล คงเป็นเรื่องที่ยากและทำไม่ได้ในขณะนี้ แต่ใน 2 ตัวแรกคือ ตัวสมรรถนะหลักและสมรรถนะการเป็นมืออาชีพเป็นการกำหนดรายละเอียดและ Level ของตำแหน่งไว้แล้ว เพียงแต่ในขณะนั้นทำในแง่ของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนวิชาการ ซึ่งได้รับฟังความคิดเห็นพอสมควร สำหรับสายอาจารย์นั้นเพิ่งเริ่มต้นทำและได้กำหนดอยู่ในหน้าที่ 7 ซึ่งมองในแง่ของสายอาจารย์ว่า 6 ตัวของสมรรถนะหลัก จะพิจารณาว่า ตัวหลักที่อยู่ใน Level ที่สูงคือ ความเป็นธรรมศาสตร์ ความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ทักษะการสื่อสารและการพัฒนาตนเอง ส่วนตัวที่เป็นกลาง ๆ คือ การทำงานเป็นทีม และเรื่องสุดท้ายที่เห็นว่าอยู่ในระดับต่ำสำหรับอาจารย์คือ เรื่องบริการที่ดี จึงต้องกำหนดลักษณะของอาจารย์ในลักษณะ Level แบบนี้ ขอให้ที่ประชุมพิจารณาด้วยว่า เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ในครั้งนี้เห็นว่า 2 ตัวที่จำเป็นมากและขอให้ที่ประชุมพิจารณารับหลักการเพื่อที่จะได้ทำงานต่อคือ ตัวสมรรถนะหลัก 6 ข้อ และสมรรถนะการเป็นมืออาชีพ 5 ข้อ เพราะในขั้นต้นของการพัฒนาบุคลากรในปีของ ก.พ.ร. จะดูว่า แผนพัฒนาบุคลากรที่ได้รับอนุมัติจากสภา สอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อนำไปปรับแผนตัวใหญ่ ยังไม่ถึงขนาดรายบุคคล ไม่ทราบว่าจะรับหลักการนี้ได้หรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า ประเด็นที่ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลอภิปราย ก็เป็นความจริง เดิมคณะกรรมการชุดนี้ทำ Competency สำหรับสายสนับสนุน แต่เมื่อต้องทำ Core Competency ด้วย จึงได้ร่าง Core Competency ขึ้นมา ซึ่งในที่ประชุมได้มีการถกเถียงกันว่า มีสิทธิที่จะทำ Core Competency ของทั้งมหาวิทยาลัยหรือไม่ ในเมื่อคณะกรรมการฯ มอบหมายให้ทำเท่านั้น แต่ในเมื่อมหาวิทยาลัยไม่มีคณะกรรมการชุดอื่นทำ คณะกรรมการชุดนี้จึงทำขึ้นมาให้ หากกล่าวถึง Core Competency และแจ้งว่ามีเฉพาะสาย

สนับสนุนวิชาการ สายอาจารย์ไม่มี หรือต้องแยกกัน นั่นคือสิ่งที่ไม่ควรจะเป็น จึงต้องขอที่ประชุม ก.บ.ม.ว่า รับ Core Competency นี้ให้เป็น Competency ของบุคลากร มธ. ทั้งหมดได้หรือไม่ ถ้ายังมีข้อข้องใจในเรื่องใด ควรจะนำไปปรับใหม่ เพราะเป็นเรื่องเมื่อรับแล้วต้องดำเนินการต่อไปในเรื่องของการประเมินเพื่อพัฒนา และไปดู Gap และประเมินแล้วจึงพัฒนาตรงจุดนั้นอีกครั้ง

11. คณะบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า หากจะพิจารณาตามที่อยู่อำนาจการสำนักงานอธิการบดีเสนอคือ ให้พิจารณาสมรรถนะหลักและสมรรถนะการเป็นมืออาชีพ ส่วนที่เหลือไปให้ความเห็นกันเป็นลายลักษณ์อักษรกันอีกครั้งหนึ่ง และยังมีความเห็นตรงกับผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีว่า ในสมรรถนะหลัก ข้อ 1.2 บริการที่ดี และข้อ 1.4 การทำงานเป็นทีม ไม่น่าจะเป็น Core Competency เพราะโดยรวมเป็นหลักการทั่วไป ไม่ใช่เรื่องของ มธ. โดยตรง และให้ย้ายข้อ 1.2 และข้อ 1.4 มาอยู่ในสมรรถนะการเป็นมืออาชีพได้หรือไม่ หากจะพิจารณาเฉพาะกรอบใหญ่ ๆ ขอเสนอว่า ข้อ 1.2 และข้อ 1.4 ให้ย้ายมาอยู่ในหัวข้อที่ 2 ส่วนความคิดเห็นอื่น คงไปแสดงความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า กรณีสมรรถนะการเป็นมืออาชีพ จะใช้วัดผู้บังคับบัญชาที่เน้นเรื่องการบริหาร การทำงานเป็นทีมสามารถย้ายมาได้ แต่บริการที่ดีจะมาอยู่ตรงข้อ 2 ได้หรือไม่ น่าจะมีอยู่ในสมรรถนะที่เกี่ยวกับงานบริการทั้งหมด ที่ต้องเป็นเช่นนี้เพราะไม่มีเวลาดูรายละเอียด แต่เป็นประเด็นที่จะต้องคิดในตัว Core Competency

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า เรื่องการทำงานเป็นทีมต้องเป็นตัวสมรรถนะหลัก เพราะการเป็นผู้บังคับบัญชา สมมติผู้ใต้บังคับบัญชายังไม่ทำงานเป็นทีม ก็จะลำบากสำหรับตัวผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการ เพราะฉะนั้นต้องสอนให้รู้จักการทำงานเป็นทีมในลักษณะการทำงานร่วมกันในกลุ่มของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย และผู้บังคับบัญชาจะใช้ทักษะของการบริหารจัดการมากกว่า ในเรื่องบริการที่ดี ขอเรียนว่าในตอนแรกที่ได้ดูจากสายสนับสนุนวิชาการ ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะสายสนับสนุนวิชาการนั้นไม่ว่าจะอยู่ตรงส่วนใด จะต้องมีการบริการที่ดีเป็นส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นต้องเกิดจากทุกระดับขึ้นไปต้องมีการบริการที่ดี เพราะบางหน่วยงานต้องติดต่อกับนักศึกษาและบุคคลภายนอกด้วย จึงได้คิดเรื่องนี้เป็นสมรรถนะ แต่อาจจะไปขัดแย้งกับตำแหน่งอาจารย์ว่า ในแง่ของตำแหน่งอาจารย์ ต้องมีการบริการที่ดีหรือไม่ ซึ่งจะขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

12. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกล่าวว่า กรณีที่ได้ให้ความเห็นในส่วนของ Generic Competency โดยชื่อนั้นแปลว่าทุกคนที่อยู่ในองค์กรต้องมี ถ้ามีไว้แล้วจะสร้าง Core Competency ให้กับองค์กร ถ้าตั้งใจมาก่อนว่า เป็นข้าราชการสายสนับสนุนวิชาการหรือบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ เมื่อถึงเวลาแล้วขยายความโดยบอกว่า ให้ทุกคนใช้ ตรงนี้อาจจะไม่ใช่ Generic Competency ดังนั้น ในบางส่วนที่มีข้อขัดแย้ง เช่น อาจารย์จำเป็นต้องทำงานเป็นทีมหรือไม่ หรืออาจารย์ที่เป็นนักวิจัยบางคนเสนอตัวที่จะทำงานคนเดียวมากกว่าคะแนนตรงนี้ก็ตกไป หรือหากแจ้งว่า มธ. ต้องการให้อาจารย์ทุกคนทำงานเป็นทีม ถ้าที่ประชุมเห็นว่า กรณีนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการจะสร้างให้อาจารย์ มธ. เป็น ก็ต้องบรรจุไว้ คงจะอยู่ที่ว่า ในครั้งนี้จะพิจารณาในหลักการว่า General Competency นี้ Apply สำหรับทุกคนหรือไม่ ถ้า Apply สำหรับทุกคน ก็จะจบในเรื่องหลักการ เพราะต่อไปหากอาจารย์คนใดไม่ทำงานเป็นทีมหรือไม่เน้นการบริการ ไม่น่าจะเป็นกับนักศึกษาหรือบุคคลใด ถือว่าเป็นอาจารย์ที่ไม่

คือเป็นธรรมชาติ หากเห็นว่าหลักการนี้ใช้ได้ก็ให้หลักการนี้ แต่ถ้ายังสงสัยอยู่ น่าจะหารือกันก่อนว่า ขยายความครอบคลุมในทุกตำแหน่งของ มธ. จริงหรือไม่ เป็น Generic จริง ๆ หรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลกล่าวว่า กรณีที่คณะกรรมการฯ พิจารณา ไม่ได้แยกแยะระหว่าง Generic Competency กับ Core Competency โดยส่วนตัวเห็นว่า ไม่ว่าจะ เป็น Generic หรือ Core Competency ยังเห็นว่าความเป็นธรรมชาติเป็นสิ่งเดียวกันที่ทุกคนต้องมี ในที่สุดคณะกรรมการฯ ก็ไปตัดสินใจว่า มีบริการที่ดีด้วย โดยส่วนตัวเห็นว่าควรจะมีสิ่งเดียว อย่งไรก็ตามกรณีที่ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลตั้งคำถามไว้ เข้าใจว่า ยังไม่ได้ตอบชัดเจน จะขอให้ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ช่วยเสริมด้วย ซึ่ง Core Competency ก็เป็นกรณีหนึ่งที่ทุกคนต้องมี แต่ที่ได้กำหนดเพิ่มมาสำหรับสายวิชาการคือ Functional Competency ซึ่งมีอยู่ในนี้ด้วย โดยคณะกรรมการชุดนี้เป็นผู้กำหนด จะขอแจ้งรายละเอียดว่า ถูกบังคับให้ต้องทำ แต่การดำเนินงาน ไม่ได้ถูกทำโดยคณะกรรมการชุดนี้โดยตรง ได้เชิญผู้แทนกรรมการสภาอาจารย์มาช่วยกำหนดด้วยในขณะที่ทำ Workshop สภาอาจารย์ได้ส่งผู้แทนมาช่วยกันทำ มีอาจารย์จากหลายคณะมาช่วยกันทำเฉพาะ Functional Competency ของสายวิชาการ

13. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า ตัว Competency นี้คงไม่ได้เป็นตัวสุดท้ายที่จะทำ เป็นเพียงตัวแรกเท่านั้นที่ร่างขึ้นมาเพื่อให้ ก.บ.ม. พิจารณาให้ความเห็นชอบ และเห็นว่าถ้านำไปใช้แล้วไม่ใช่ ไม่สามารถที่จะ Apply ได้กับทุกคนในส่วนของ Core competency ก็ต้องปรับได้ เพียงแต่จะให้ทดลองใช้ไปก่อนหรือพยายามหาข้อสรุปให้ได้ดีกว่านี้ก่อน ขอสอบถามว่าจะใช้ไปก่อนหรือไม่ และหากสอบถามว่า อาจารย์ต้องบริการหรือไม่ ขอตอบว่าต้อง ถ้าอยู่ในสายสุขศาสตร์ จะเห็นชัดเจน อาจารย์ต้องบริการทุกคน และบทบาทในการบริการวิชาการก็เป็นบทบาทหนึ่งของอาจารย์ เพราะฉะนั้น อาจารย์ต้องบริการ ขอความเห็นว่าจะใช้ไปก่อนและหากมีปัญหาอะไร ให้มาปรับแก้ ซึ่งทำได้อยู่แล้ว เพื่อที่จะให้คณะกรรมการฯ ทำงานต่อไปได้

14. ประธานกล่าวว่า ขอสรุปตามที่รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิตสรุปว่า ในหลักปรับบางข้อที่มีการเสนอให้ย้าย และปรับถ้อยคำ แต่ในรายละเอียดเรื่องของแต่ละสายวิชาชีพนั้นให้เวลา 2 สัปดาห์ว่า ใครที่มีข้อขัดข้องและต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข ให้แจ้งกลับมาที่ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ในส่วนของ Generic Competency ตาม ที่รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีเสนอ ถือว่ารับกันตามนี้และมีการปรับแก้เล็กน้อย

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า การทำงานเป็นทีมยังต้องเป็น Core Competency เพียงแต่เรื่องบริการที่ดี จะขออนุญาตไม่ย้าย สำหรับสายอาจารย์อาจจะไม่มี แต่สำหรับสายสนับสนุนวิชาการ จำเป็นต้องมี

15. ประธานกล่าวว่า หากอธิบายตรงนี้ก่อนว่า ในสายอาจารย์ยังไม่กำหนดในขณะนี้ แต่ต้องไปดูอีกครั้งว่า ควรจะต้องกำหนดหรือไม่ เพราะยังมีความเห็นแตกต่างกัน จะมีระบบการเรียนการสอนที่อาจจะไม่เหมือนกันในหลาย ๆ คณะ ให้เขานำเรื่องนี้ไปก่อน เฉพาะสายสนับสนุนวิชาการ ต้องทำงานเป็นทีม และมีหลายคนเห็นว่า กรณีอาจารย์ อาจจะไม่ต้องเป็นทีมก็ได้ ซึ่งแต่ละคณะจะมีลักษณะที่ต่างกัน ประเด็นนี้ยังค้างไว้ก่อนได้ และมอบหมายให้คณะกรรมการฯ ไปพิจารณา แต่ในส่วนประเด็นก่อนหน้าทั้งหมด ให้เป็นไปตามที่รองอธิการบดี-

ฝ่ายบริหาร ศูนย์วิจัย สอนว่า ขอให้เริ่มต้นขึ้นมาก่อนและค่อยไปพิจารณาในส่วนที่ควรจะปรับ แต่ในรายละเอียดของตัวอื่นนั้นยังมีเวลา 2 สัปดาห์ นอกจากส่วนที่เป็น Core Competency หรือ Generic Competency ยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความเห็นแตกต่างเพราะยังมีรายละเอียดอีกมาก ซึ่งคงจะอภิปรายในที่ประชุมลำบาก ให้เขียนมาว่า ต้องการปรับแก้อย่างไรและจะส่งให้คณะกรรมการฯ ต่อไป

16. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ในครั้งนี้รับหลักการเรื่อง Core Competency ซึ่งถ้าตัด 2 ตัวนั้นออกไปก็คือ 4 ตัว แต่ขอเป็นมติว่า สำหรับสายสนับสนุนวิชาการขอเป็น 6 ตัวอยู่เช่นเดิม

ประธานกล่าวว่า จะเป็นไปตามที่ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลเสนอว่า เมื่อเริ่มต้นจากสายสนับสนุนวิชาการ เพราะฉะนั้นในส่วนของข้อถกเถียง น่าจะชัดเจนว่า ให้เป็นไปตามนี้สำหรับสายสนับสนุนวิชาการ สำหรับสายวิชาการนั้นขอไว้ 4 ตัว ส่วนอีก 2 ตัว จะให้คณะกรรมการฯ ได้ไปพิจารณากันก่อน และให้แต่งตั้งผู้แทนจากสภาอาจารย์เพิ่มเติม จึงค่อยไปพิจารณากันอีกครั้ง

17. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีกล่าวว่า ในกรณีนี้ได้กลับมาพิจารณาอีกครั้งในช่วงที่จะทำในสายอาจารย์ด้วย ทั้ง 6 ตัวนี้น่าจะใช้ได้อยู่ ซึ่งได้ทบทวนดูแล้ว และได้ทบทวน ไปถึงนิยามของการใช้ทั้งหมดด้วย จะขอเสนอว่า Competency หลักของมหาวิทยาลัยในขณะนี้คือ มี 4 ตัว สำหรับสายสนับสนุนวิชาการ มี 6 ตัวเช่นเดิม และในสมรรถนะการเป็นมืออาชีพ 5 ตัวนั้นคงไม่มีปัญหาเพราะเป็นของสายสนับสนุนวิชาการ ในเรื่องของการประเมิน หากได้หลักการเช่นนี้แล้ว ในขณะที่คณะกรรมการฯ จะไปทำเรื่องของการประเมิน ขออนุญาตทำไปเลย แต่ในอีก 2 สัปดาห์ จะนำหลักการประเมินเสนอที่ประชุมพิจารณา ในขณะนี้ก็จะทำควบคู่กันไปเพราะมีเช่นนั้นจะไม่ทัน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบในหลักการกำหนดสมรรถนะหลัก สมรรถนะการเป็นมืออาชีพ และสมรรถนะประจำตำแหน่งงาน 10 ตำแหน่ง ในส่วนสายสนับสนุนวิชาการ ตามที่เสนอ
2. มอบหมายให้คณะกรรมการกำหนดสมรรถนะสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ได้พิจารณาสมรรถนะหลักของอาจารย์ในหัวข้อการบริการที่ดีและการทำงานเป็นทีม และจัดทำแบบประเมินสมรรถนะ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้านวิชาการ

4.1 เรื่อง การปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีเพื่อใช้ในปีการศึกษา 2552

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการแถลงว่า ตามที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้ทุกคณะ/สาขาวิชาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีทั้งระบบ เพื่อใช้ในปีการศึกษา 2552 และฝ่ายวิชาการได้เสนอหลักสูตรปรับปรุงของคณะต่าง ๆ ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ในการประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2552 และครั้งที่ 7/2552 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2552 ไปแล้ว รวมทั้งสิ้น 67 หลักสูตร นั้น ฝ่ายวิชาการขอเสนอหลักสูตรในครั้งนี้นำเพิ่มเติมรวม 9 หลักสูตร คือ หลักสูตรคณะศิลปศาสตร์ ซึ่งคณะเพิ่งส่งหลักสูตรให้ฝ่ายวิชาการ

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2552 จำนวน 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษา และหลักสูตรวิชาโทสหวิชา 5 สาขา ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตรวิชาโทไทยศึกษา หลักสูตรวิชาโทเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา หลักสูตรวิชาโทญี่ปุ่นศึกษา หลักสูตรวิชาโทจีนศึกษา และหลักสูตรวิชาโทชนบทศึกษา โดยขอเสนอข้อมูลสาระสำคัญในการแก้ไขปรับปรุงและความเห็น ดังนี้

1. สาระสำคัญในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร

1.1 คณะศิลปศาสตร์ เสนอหลักสูตรวิชาเอกในครั้งนี้อยู่รวม 4 สาขาวิชา โดยสาขาวิชาส่วนใหญ่ยังคงกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวม โครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตรไว้เช่นเดียวกับหลักสูตร พ.ศ. 2547 ยกเว้นหลักสูตรสาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษา ซึ่งมีการปรับเพิ่มจำนวนหน่วยกิตรวมขึ้นอีก 6 หน่วยกิต จาก 138 หน่วยกิต เป็น 144 หน่วยกิต

1.2 หลักสูตรวิชาโทสหวิชา เป็นการนำวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในหลักสูตรคณะต่าง ๆ มาจัดเป็นโครงสร้างหลักสูตรวิชาโทให้นักศึกษาได้เลือกเรียน ในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ สาระสำคัญการปรับปรุง ดังนี้

1.2.1 ขอลบหลักสูตรวิชาโททรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป เนื่องจากรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรดังกล่าวเหมือนซ้ำซ้อนกับหลักสูตรวิชาโทการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ ซึ่งเปิดสอนอยู่แล้วในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความสับสนและความซ้ำซ้อนกันระหว่างหลักสูตร

1.2.2 ปรับปรุงหลักสูตรวิชาโทไทยศึกษา หลักสูตรวิชาโทเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา หลักสูตรวิชาโทญี่ปุ่นศึกษา หลักสูตรวิชาโทจีนศึกษา และหลักสูตรวิชาโทชนบทศึกษา โดยปรับเปลี่ยนวิชาให้สอดคล้องกับการปรับปรุงของสาขาวิชาต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ยังคงกำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบไว้เช่นเดียวกับหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2547 ยกเว้นหลักสูตรวิชาโทจีนศึกษา ซึ่งปรับลดจำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับลง 3 หน่วยกิต จาก 12 หน่วยกิต เป็น 9 หน่วยกิต และเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับเลือก จาก 6 หน่วยกิต เป็น 9 หน่วยกิต เนื่องจากมีการยกเลิกวิชาบังคับบางวิชาที่คณะเจ้าของวิชาไม่เปิดสอน

2. ความเห็น

ฝ่ายวิชาการพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าการปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นไปตามแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัย มีการกำหนดโครงสร้าง องค์ประกอบและจำนวนหน่วยกิตต่าง ๆ เป็นไปตามหลักการ/หลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ. อย่างไรก็ตาม ฝ่ายวิชาการขอตั้งข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับหลักสูตรสาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ ดังนี้

1. หลักสูตรสาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่มีการยกเลิกรายวิชาด้านภาษารัสเซียที่เป็นวิชาของหลักสูตรสาขาวิชาภาษารัสเซียทั้งหมด เช่น รช. 171/ รช. 172 ภาษารัสเซีย 1 – 2 รช. 211 – รช. 212 ภาษารัสเซีย 3 – 4 เป็นต้น และเปิดวิชาด้านภาษารัสเซีย โดยใช้รหัสวิชาของสาขาวิชาสัตวศาสตร์ศึกษา เพื่อรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนเอง จำนวนหลายวิชา เช่น รศ. 171/ รศ. 172 ภาษารัสเซียระดับต้น 1 – 2 รศ. 271/รศ. 272 ภาษารัสเซียระดับกลาง 1 – 2 เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเปิดสอนวิชาที่มีเนื้อหาเชิงประยุกต์/คาบเกี่ยวซ้ำซ้อนกับวิชาของคณะ

อื่น ๆ เช่น รศ. 211 ทฤษฎีปรัชญาการเมือง และ รศ. 223 ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมรัสเซีย

2. เนื่องจากหลักสูตรสาขาวิชารัสเซียศึกษา และสาขาวิชาภาษารัสเซีย เป็นหลักสูตรที่อยู่ภายในภาควิชา/คณะเดียวกัน ดังนั้น การที่คณะศิลปศาสตร์เปิดวิชาด้านภาษารัสเซียซ้ำซ้อนกันเอง โดยใช้รหัสวิชาต่างกัน และปรับคำอธิบายรายวิชาให้แตกต่างกันเล็กน้อย เป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความสับสนและเกิดมาตรฐานทางการศึกษาแบบสองมาตรฐาน จึงเห็นควรให้คณะศิลปศาสตร์ปรับเปลี่ยนรายวิชาด้านภาษารัสเซียของสาขาวิชารัสเซียศึกษาใหม่ โดยขอให้ใช้วิชาด้านภาษารัสเซียของสาขาวิชาภาษารัสเซีย เช่นเดียวกับหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2547

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

1. ประธานกล่าวว่า ฝ่ายวิชาการเสนอว่า หลักสูตรปริญญาตรีที่เสนอมาทั้งหมดไม่มีปัญหาอะไร ยกเว้นกรณีสาขาวิชาภาษารัสเซียกับ โครงการรัสเซียศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ที่ฝ่ายวิชาการพิจารณาและเห็นว่า เป็นวิชาในกลุ่มเดียวกัน เพียงแต่ได้มีการกำหนดรหัสและเรียกวิชาขึ้นใหม่ ซึ่งเข้าใจว่ามาจากการบริหารงานที่แยกกันในคณะศิลปศาสตร์ แต่ในทางวิชาการ วิชาเหล่านี้เป็นวิชาเดียวกัน เพียงแต่กำหนดว่า ใครจะเป็นคนจัดเท่านั้น จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำความเข้าใจได้ เมื่อมองจากมุมมองภายนอก ฝ่ายวิชาการเสนอว่า ไม่ควรเปลี่ยนชื่อวิชาเหล่านี้เพราะเป็นวิชาที่มีอยู่แล้ว ในกรณีนี้คณะศิลปศาสตร์จะมีความคิดเห็นอย่างไร

คณบดีคณะศิลปศาสตร์กล่าวว่า คณะได้เคยหารือกับทางโครงการรัสเซียศึกษาว่า วิชาภาษารัสเซีย ซึ่งใช้รหัส รช. ซึ่งซ้ำกับภาควิชาภาษารัสเซีย ควรจะแยก ไม่ควรจะใช้ซ้ำกันตามที่ฝ่ายวิชาการได้เสนอมา และที่ผ่านมามีพบว่า นักศึกษาในโครงการรัสเซียศึกษาจะมีปัญหาในการลงเรียนวิชาภาษารัสเซียที่สอนโดยอาจารย์จากภาควิชาภาษารัสเซีย เพราะเป็นหลักสูตรของภาควิชารัสเซีย กล่าวคือ นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยผ่านเพราะระดับการเรียนไม่เท่ากัน ซึ่งในขั้นนี้ได้เสนอให้โครงการรัสเซียศึกษาร่างหลักสูตรวิชาไม่ให้เน้นตัวภาษาอย่างเดียว ควรจะเป็นรัสเซียศึกษา เท่าที่ออกมาก็พยายามจะทำให้เป็นรัสเซียศึกษาที่ต่างจากภาษารัสเซีย คงจะเปลี่ยนในระดับนี้

2. ประธานกล่าวว่า คงมี 2 ส่วน ในโครงสร้างหลักสูตรรัสเซียศึกษาที่เสนอมา เมื่อพิจารณาแล้ว วิชาอื่น ๆ เห็นว่าพอไปได้ แต่มีวิชาอยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งทับกันโดยตรงคือ วิชาภาษา วิชาอื่นยังเห็นร่องรอยของการพยายามเขียน Course Description ให้แตกต่างกันไปตามที่คณบดีคณะศิลปศาสตร์กล่าวไว้ ขอรหัสว่าจะใช้แนวทางเช่นนี้ เฉพาะกลุ่มวิชาภาษา วิชาอื่นไม่มีปัญหา วิชาสูงขึ้นไปคณบดีคณะศิลปศาสตร์เสนอว่า พยายามเขียนหลักสูตรให้แตกต่างกันแล้ว ซึ่งก็ใกล้กันอยู่มาก แต่ก็ขอยอมรับว่า มีเนื้อหาในเชิงของ Russian Studies มากกว่าที่จะเป็น Russian Language แต่เฉพาะวิชาในกลุ่มภาษาซึ่งมีอยู่ประมาณ 2 – 3 วิชาเบื้องต้น เห็นว่าดูอย่างไรก็ไม่แตกต่าง จะขอเสนอว่า เฉพาะวิชาภาษาเหล่านี้กำหนดให้เป็นวิชาของคณะและใช้รหัสเดียวกัน แต่ในเชิงการบริหารจัดการ เฉพาะวิชาภาษารัสเซียนั้น คณะอาจจะไปกำหนดให้ นอกจากภาควิชาภาษารัสเซียแล้ว ให้โครงการรัสเซียศึกษาเปิดสอนวิชาเหล่านี้ได้ด้วย อาจจะแก้ปัญหาก็ได้ มีเช่นนั้นชื่อกลุ่มวิชาจะซ้อนชื่อกลุ่มวิชาภาษา จะกลายเป็นหลายวิชา ขณะที่เนื้อหาเดียวกัน เช่น รช. 171 และ รช. 172 ดูอย่างไรก็ไม่แตกต่างกัน เมื่อเทียบกับ รศ. 171 และ รศ. 172 ของ

โครงการรัสเซียศึกษา เฉพาะ 2 วิชานี้ ขอร้องว่าหากจะตัดไปจากหลักสูตร ให้เขียนว่ายังใช้ รช. อยู่ ไม่ใช่ รศ. คือใช้ภาควิชาภาษารัสเซีย ไม่ใช่โครงการรัสเซียศึกษา เฉพาะในกลุ่มภาษา ดึงหรือกับฝ่ายวิชาการว่า ขอมรับหลักสูตรใหม่ของโครงการรัสเซียศึกษาได้ ยกเว้นวิชาภาษา ให้เป็นรหัสเดียวกัน โดยให้คณะไปจัดการภายในว่า ในวิชารหัสเดียวกัน อนุญาตให้โครงการรัสเซียศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาในรหัส รช. ซึ่งเป็นของภาควิชาภาษารัสเซียได้ จะเป็นไปได้หรือไม่ จะขอเริ่มต้นสอบถามฝ่ายวิชาการก่อน จึงสอบถามคณะอีกครั้งว่า หลักการนี้เป็นไปได้หรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการกล่าวว่า หากทำเช่นนั้นก็ได้ แต่จะมากกว่า 2 วิชา เมื่อดูด้านหลังก็จะมีวิชาภาษารัสเซียระดับกลาง 1 ระดับกลาง 2 และวิชาอื่น ๆ อีกประมาณ 7 – 8 วิชา

3. ประธานกล่าวว่า วิชาที่เกี่ยวกับภาษา ในหลักสูตรของโครงการรัสเซียศึกษา ขอให้เขียนรหัสเดียวกันกับภาควิชาภาษารัสเซีย โดยให้คณะไปดำเนินการบริหารเองว่า เฉพาะวิชาภาษา หากคณะเห็นว่ามีความเหมาะสม จะยินยอมให้ภาควิชาภาษารัสเซียเปิดพร้อมกับโครงการรัสเซียศึกษาเปิด เป็นผู้รับผิดชอบทั้งคู่ก็ได้ ไม่ทราบว่าจะใช้หลักการนี้ได้หรือไม่เฉพาะวิชาภาษา ยังคงใช้รหัสเดียวกันเพราะเนื้อหาเหมือนกัน เขียนให้ต่างอย่างไรก็เขียนยากมากเพราะเรียนเรื่องเดียวกัน แต่วิชาอื่นยังพอเห็นภาพให้ต่างกัน ได้ สมมติฝ่ายวิชาการรับได้ว่า 8 วิชานี้เป็นวิชากลุ่มภาษา เพราะฉะนั้นขอให้ตัดออกไปจากหลักสูตรของโครงการรัสเซียศึกษา และขอให้ใช้รหัส รช. แทนที่จะเป็น รศ. และในทางบริหารจัดการคณะเป็นผู้อนุญาตว่า จะให้ใครเปิดระหว่างภาควิชาภาษารัสเซีย ซึ่งเปิดอยู่แล้วเป็นปกติ จะยินยอมให้โครงการรัสเซียศึกษาเปิดวิชาภาษาเองได้ ก็เป็นเรื่องการจัดการภายในคณะ จะใช้รหัสเดียวกัน หากฝ่ายวิชาการรับได้ว่า 8 วิชานี้ต้องตัดออกไปและรับหลักสูตรใหม่ของโครงการรัสเซียศึกษาได้ ทางคณะจะบริหารจัดการได้หรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขนี้เฉพาะวิชาภาษาเท่านั้นที่ขอให้เป็นรหัสเดียวกัน

คณบดีคณะศิลปศาสตร์กล่าวว่า น่าจะรับได้และจะนำไปดำเนินการต่อตามนี้

4. ประธานกล่าวว่า ขอให้ฝ่ายวิชาการนำไปปรับก่อนที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาแท้ ๆ ยังคงเป็น รช. อยู่ในหลักสูตรของโครงการรัสเซียศึกษา โดยให้เรียนร่วมกัน แต่ในเชิงบริหารตกลงกันเองว่าจะมอบหมายให้คณะไปดูแลว่า จะให้เปิดพร้อมกันได้ โดยอนุมัติให้โครงการรัสเซียศึกษาเปิดวิชาภาษารัสเซียเองโดยคู่ขนานไปกับภาควิชาภาษารัสเซีย ในกรณีที่มีการจัดการเรียนที่ลงไม่พร้อมกันและภาควิชาภาษารัสเซียไม่ได้เปิดหรือมีโควตาแล้วลงไม่ได้ ก็ให้โครงการรัสเซียศึกษาเปิดคู่ขนานไปด้วยได้ คงไม่มีปัญหา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้ความเห็นชอบหลักสูตรปริญญาตรี ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ของคณะศิลปศาสตร์ และหลักสูตรวิชาโทสหวิชา รวม 9 หลักสูตร โดยให้มีการปรับแก้ไขหลักสูตรสาขาวิชารัสเซียศึกษาในเรื่องวิชาภาษารัสเซีย และให้นำเสนอคณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษาพิจารณาก่อนที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

4.2 เรื่อง พิจารณาเปิดสอนหลักสูตรวิชาโท (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2552)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการแถลงว่า ด่วนในการปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีทั้งระบบ เพื่อใช้ในการศึกษา 2552 มีคณะเสนอขอเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทเพิ่ม จำนวน 3 หลักสูตร โดยมีเป้าหมายเปิดสอนตั้งแต่ปี

การศึกษา 2552 เป็นต้นไป ดังนี้

1. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ขอเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาสวัสดิการผู้สูงอายุ
2. คณะศิลปศาสตร์ ขอเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา
3. คณะศิลปกรรมศาสตร์ ขอเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาดนตรี

ฝ่ายวิชาการพิจารณาแล้วขอเสนอข้อมูลและความเห็น ดังนี้

ก. ข้อมูล 1. หลักสูตรวิชาโททั้ง 3 สาขาวิชาดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะของแต่ละคณะเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

1.1 หลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาสวัสดิการผู้สูงอายุ ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ครั้งที่ 5/2551 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2551

1.2 หลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะศิลปศาสตร์ โดยการเวียนขอมติ

1.3 หลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาดนตรี ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยการเวียนขอมติ

2. เนื่องจากการเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทเป็นการจัดการศึกษาที่มีได้ให้ปริญญา แต่เป็นการจัดโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาได้เลือกศึกษาเป็นวิชาโทหรือวิชาเลือกเสรีได้ตามความสนใจของนักศึกษาโดยไม่มีจำนวนนักศึกษาที่แน่นอน ดังนั้น จึงไม่ต้องขออนุมัติบรรจุไว้ในแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย

3. โครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตร ทั้ง 3 หลักสูตร มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 24 หน่วยกิต โดยรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น มีทั้งรายวิชาเปิดใหม่และรายวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว ดังนี้

หลักสูตร/สาขาวิชา	โครงสร้างของหลักสูตร		รายวิชาในหลักสูตร	
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก	เปิดใหม่	เปิดสอนอยู่แล้ว
สาขาวิชาสวัสดิการผู้สูงอายุ			11 วิชา	4 วิชา
- ในคณะ	12 หน่วยกิต	12 หน่วยกิต		
- นอกคณะ	15 หน่วยกิต	9 หน่วยกิต		
สาขาวิชาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา	18 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต	5 วิชา	10 วิชา
สาขาวิชาดนตรี	12 หน่วยกิต	12 หน่วยกิต	10 วิชา	13 วิชา

4. คณะศิลปศาสตร์ได้เคยเสนอขอเปิดสอนหลักสูตรวิชาโท สาขาวิชาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา ในปีการศึกษา 2551 มาแล้วครั้งหนึ่ง แต่ฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้พิจารณาวิเคราะห์ความพร้อมในด้านต่าง ๆ แล้ว เห็นควรให้คณะฯ ชะลอการเปิดสอนหลักสูตรนี้ไว้ก่อนจนกว่าคณะฯ จะมีความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน ต่อมาคณะศิลปศาสตร์ได้ขอยกเลิกการเปิดหลักสูตรวิชาเอกและวิชาโทสาขาสเปนศึกษาและละตินอเมริกันศึกษา ในปีการศึกษา 2551 และขอเปิดวิชาเลือกเสรีภาษาสเปนให้กับนักศึกษาในปีการศึกษา 2551 จำนวน 6 วิชา ได้แก่ สป.171 ภาษาสเปน 1 สป.172 ภาษาสเปน 2 สป.201 ภาษาสเปน 3 สป.202 ภาษาสเปน 4 สป.301 ภาษาสเปน 5 และ สป.302 ภาษาสเปน 6 ซึ่งมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้คณะศิลปศาสตร์เปิดสอนวิชาเลือกเสรี ทั้ง 6 วิชาดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

5. ตามปกติ ในการพิจารณาอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทจะไม่ต้องพิจารณา/วิเคราะห์ความพร้อมและศักยภาพในการเปิดสอน แต่เนื่องจากการเปิดสอนทั้ง 3 หลักสูตรดังกล่าวมีการเปิดวิชาเพิ่มใหม่ จำนวน 5 – 11 วิชา ดังนั้น ฝ่ายวิชาการจึงได้ส่งหนังสือให้ฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีวิเคราะห์ความพร้อมและศักยภาพในการเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทดังกล่าว ซึ่งฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้วิเคราะห์ความพร้อมและศักยภาพในการเปิดสอนหลักสูตรดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และ คณะศิลปกรรมศาสตร์มีความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน สถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอน แหล่งค้นคว้า แต่มีการตั้งประเด็นข้อสังเกต/เงื่อนไขเพิ่มเติม ดังนี้

5.1 หลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา มีเงื่อนไขว่า วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาโทดังกล่าว จำนวน 5 วิชา คือ ป. 360 ป. 366 ป. 446 ป. 467 และ ป. 468 ซึ่งเป็นรายวิชาที่คณะศิลปศาสตร์ขออนุมัติเปิดเพิ่มใหม่เพื่อใช้กับหลักสูตรปริญญาตรีปีการศึกษา 2552 นั้น ต้องได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เป็นที่เรียบร้อยเสียก่อนจึงจะเปิดสอนได้ และคณะฯ จะมีความพร้อมมากยิ่งขึ้น หากอาจารย์ชาวฤทธิ์ เชาว์แสงรัตน์ สำเร็จการศึกษากลับมาบรรจุเป็นอาจารย์ได้ทันตามกำหนด คือ เดือนตุลาคม 2552

5.2 หลักสูตรวิชาโทสาขาวิชาดนตรี เมื่อพิจารณาตามแผนการศึกษาในหลักสูตรแล้ว พบว่า ในปีการศึกษา 2555 อาจารย์ คุณิต จรุงพงษ์ศักดิ์ อาจต้องรับภาระงานสอนเกินเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนั้น คณะศิลปกรรมศาสตร์จึงควรเตรียมการหาแนวทางในการช่วยลดภาระงานสอนในปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป

ข. ความเห็น 1. การเขียนหลักสูตร การกำหนดโครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตรวมและข้อกำหนดอื่น ๆ ของทั้ง 3 หลักสูตรดังกล่าว มีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2540 (พร้อมด้วยฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

2. การเปิดหลักสูตรวิชาโททั้ง 3 สาขาวิชาดังกล่าวเป็นการเอื้อประโยชน์ให้นักศึกษาพัฒนาองค์ความรู้ในเชิงพหุวิทยาการ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาต่างๆ และยังเป็นการเพิ่มทางเลือกทางการศึกษาให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ศึกษามีพื้นฐานความรู้สำหรับการทำงานในสาขาสวัสดิการผู้สูงอายุ สาขาสเปนและละตินอเมริกันศึกษา และสาขาดนตรี จึงเห็นควรสนับสนุนให้เปิดสอนหลักสูตรวิชาโททั้ง 3 หลักสูตรดังกล่าว

3. ฝ่ายวิชาการจะดำเนินการเสนอหลักสูตรปริญญาตรี ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนเมษายน 2552 ดังนั้น รายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาโททั้ง 3 หลักสูตรดังกล่าว ซึ่งบางวิชาเป็นรายวิชาที่คณะฯ เปิดสอนอยู่แล้วหรือเปิดเพิ่มใหม่ในหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ก็จะได้รับ การอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยก่อนที่คณะฯ จะเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทใหม่ทั้ง 3 หลักสูตร คณะฯ จึงสามารถดำเนินการเปิดสอนหลักสูตรวิชาโทดังกล่าวได้ในปีการศึกษา 2552

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า จะขอหารือรองวิชาการว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาของคณะสหเวชศาสตร์เป็นวิชาโท

ไปแล้วหรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการกล่าวว่า ยังไม่ได้เป็น เดิมความตั้งใจคือ หากเป็นวิชาโทเพื่อให้คณะอื่นเรียน ก็ได้หรือกันว่าโอกาสที่นักศึกษาจะมาเรียนมีน้อย เพราะโดยโครงสร้างของคณะอาจจะไม่เอื้ออำนวย จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา โดยอาจจะเปิดเป็นวิชา 1 Major ที่จะนำเสนอต่อไปให้ทันในปีการศึกษา 2553

ประธานกล่าวว่า แนวทางของมหาวิทยาลัยคือ เนื่องจากมีนักศึกษาข้างเผือกกีฬาปีละ 100 คน และที่ตรงที่สุดก็คือ เรียนกีฬาที่นักศึกษาเหล่านี้มีสมรรถนะที่จะเรียนได้ดีมากกว่าคนอื่น ไปเรียนที่อื่นก็อาจจะมีปัญหา ยกเว้นคนที่สนใจหรือถนัดเฉพาะด้านจริง ๆ การเปิดสาขาวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์การกีฬา น่าจะรองรับนักศึกษาเหล่านี้ได้ จึงต้องการให้เปิดเป็นวิชาโทก่อน แต่ถ้าคณะทำงานเห็นว่า สามารถเปิดเป็นวิชาเอกได้เลยโดยตรงเป็นวิชาเอกที่สามของคณะสหเวชศาสตร์ น่าจะเป็นประโยชน์ ขอให้เร่งให้ทันในปีการศึกษาหน้า

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้ความเห็นชอบการเปิดสอนหลักสูตรวิชาโท จำนวน 3 หลักสูตรตามที่เสนอ และให้นำเสนอคณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษาพิจารณาก่อนที่จะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้านบริหารมหาวิทยาลัย

5.1 เรื่อง แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ของ มธ. เพื่อการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และเพื่อประกอบการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีแถลงว่า ฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้เสนอแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ของ มธ. โดยหลักการสำนักงบประมาณและ ก.พ.ร. ทั้ง 2 หน่วยงานได้แจ้งให้ มธ. จัดทำแผนโดยให้นำมาใช้ภายใน 60 วันนับตั้งแต่วันที่แผนบริหารราชการแผ่นดินได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ วันที่ 27 มีนาคม 2552 ดังนั้น มธ. ได้ดำเนินการทำแผนดังกล่าว และส่งแผนไปในวันจันทร์ที่ 23 มีนาคม 2552 แล้ว แผนลักษณะดังกล่าวเป็นแผนที่ มธ. ได้จัดทำเสนอ แต่ในทุก ๆ ครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นรายปีหรือการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล หน่วยงานราชการต้องมีการปรับแผน ลักษณะเป็นการ Rolling Plan ส่วนใดที่จะปรับให้สอดคล้องกับรัฐบาลก็ปรับได้ มธ. มีการจัดทำแผนอยู่ทุกครึ่งปีและทุก 1 ปีที่นำเสนอสภามหาวิทยาลัยอยู่แล้ว มธ. จึงไม่ลำบากนักในการปรับครั้งนี้ มธ. จึงได้ปรับและกำหนดประเภทกิจกรรม โดยอยู่ในเอกสารแนบที่ 1 จะสังเกตเห็นว่าแผนของ มธ. ในเชิงของแผนได้เข้าใกล้ลักษณะของแผนที่มีความชัดเจนที่ไม่เป็นนามธรรมเท่าใดแล้ว เช่น เรื่องที่ 1 มธ. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานในระดับสากล จะระบุชัดเจนว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากล เรื่องที่ 2 มหาวิทยาลัยวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีจุดเน้นที่ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่องที่ 3 ไม่ทั้งด้านบริการสุขภาพ ไม่นับเฉพาะด้านสังคมศาสตร์เหมือนในอดีต สิ่งที่ทำไปแล้วก็นำมารวมไว้ เรื่องที่ 4 คือ การจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นสิ่งที่ มธ. ประสบผลสำเร็จมาหลายปี เรื่องที่ 5 มุ่งทำนุบำรุงสังคมประชาธิปไตย เรื่องที่ 6 เป็นผู้เสนอทางออกแก่สังคม รายละเอียดและกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในเอกสาร ใน 6 เรื่องที่ มธ. เลือกได้ผ่านสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว 2 ครั้ง หากผู้บริหารเห็นว่าสภาวะในปัจจุบัน การทำแผนประจำปี ของ มธ. ไม่เหมาะสมอย่างไร ขอให้คำ

ชี้แนะ ตรงนี้เป็นจุดที่ค่อนข้างชัดเจนว่า มธ. ได้เลือกเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาและเน้นด้านการบริการสุขภาพด้วย ในการที่มีโรงพยาบาล นี่คือนี่ที่จะกระจายงบประมาณต่อไป ซึ่งเคยมีการเสนอความเห็นที่ มธ. ควรจะอยู่ในทิศทางใด แต่ตรงนี้เป็นมติที่ผ่านสภามหาวิทยาลัยไปแล้ว สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องเข้าครั้งที่แล้ว และเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการ โดยปรับงบประมาณให้สอดคล้องกัน ขอสรุปว่าที่ประชุมเห็นชอบเพราะกลับไปแก้ไขไม่ได้แล้ว และให้ไปคิดเรื่องกรอบงบประมาณตามแผนปฏิบัติการ ซึ่งความจริงก็ไม่ต่างจากเดิมมาก เพียงแต่ต้องปรับให้ทันกับการปรับของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีแผนใหม่ออกมา แต่กรอบใหญ่ ๆ ยังเหมือนเดิมตามที่รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีชี้แจง โดยสรุปว่า ที่ประชุมเห็นชอบในแผนปฏิบัติการ 4 ปี ของ มธ. ที่ปรับขึ้นมาตามแนวทางของรัฐบาลชุดใหม่

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการ 4 ปี ของ มธ. ตามที่เสนอ

5.2 เรื่อง รายงานการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ไตรมาสที่ 1 ของสำนักงานอธิการบดี/คณะ/สำนัก/สถาบัน/โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ/หน่วยงานในกำกับ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีแถลงว่า รายงานการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัยนั้นมีการนำเสนอเป็นรายไตรมาส ซึ่งในรายละเอียดจะพบว่า ขณะนี้มีเพียงวิทยาลัยนานาชาติปริดี พนมยงค์ ที่งบประมาณขาดดุลจากเกณฑ์ แต่ขอแจ้งว่าวิทยาลัยนานาชาติปริดี พนมยงค์ รอบการรับรายได้นั้นเป็นรอบทอมภาษาอังกฤษ ซึ่งขณะนี้เดือนที่จะดำเนินการจริงยังไม่ถึง เงินที่นำมาใช้ก่อนล่วงหน้ามีรายรับจริง 125,962 บาท และรายจ่ายจริง 1,612,752 บาท เป็นการดำเนินการเพื่อจัดหานักศึกษาและเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งทราบมาว่า มีผู้สมัครแล้วประมาณ 300 – 400 คน ขณะนี้อาจจะมีมากกว่านั้น และเมื่อได้ตามเป้าก็จะมีรายได้มาชดเชยส่วนต่างในเดือนกันยายน 2552 ฉะนั้น เมื่อดูแล้วจะไม่มีข้อน่ากังวลในทางบัญชี ในส่วนของคณะต่าง ๆ ขอให้ผู้บริหารได้ดูในรายละเอียดของหน่วยงานของตนเอง เป็นการที่หน่วยงานรายงานมาในไตรมาสแรก หลายครั้งใช้คำอธิบายต่อเนื่องกันมาประมาณ 2 – 3 ปี ยังไม่ตรงกับรอบของการรับจริงเมื่อเปิดทอม แต่เมื่อกองแผนงานได้ดูในการพิจารณางบประมาณแล้ว พบว่าในการทำนายตัวเลข บางครั้งมีบางหน่วยงานทำนายต่ำกว่าจริงหรือเกินกว่าจริง ประธานกรรมการงบประมาณคือ อธิการบดี ได้ฝากกองแผนงานไว้ว่า ให้เตือนใน ก.บ.ม. ด้วยว่า ขอให้ประเมินรายรับรายจ่ายใกล้กับความจริงมากที่สุด ซึ่งต่อไปอาจจะมีเกณฑ์ว่า ให้คลาดเคลื่อนได้กี่เปอร์เซ็นต์ เพราะผลที่ต่างกันคือ ในปีนั้น ๆ หน่วยงานไม่สามารถนำเงินไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ เพราะรายรับจริงได้เกินกว่าที่คาดไว้ ทำให้ทำแผนงบประมาณคลาดเคลื่อน และมหาวิทยาลัยก็คาดการณ์รายจ่ายที่จะนำมาใช้คลาดเคลื่อนไปมาก สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า ขอฝากคณบดีรวมไปถึงผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ว่า แนวปฏิบัติในระยะที่ผ่านมาของ มธ. มักจะตั้งงบประมาณแบบดูจากปีที่แล้วและบวกเพิ่มเข้าไปเล็กน้อย เมื่อไปคุยย้อนหลังจากตัวเลขทำนองนี้และครบปีแล้ว จะพบว่าหลายคณะมีรายได้มากกว่าที่ตั้งไว้ 50% ซึ่งหากฐานเป็น 100 ล้านบาท ก็จะกลายเป็น 150 ล้านบาท และเมื่อตั้งแบบนี้จะมีปัญหาว่า เวลาจะใช้จ่ายเงินก็จะไม่มีเงิน เพราะเวลาตั้งรายจ่ายนั้นตั้งจากรายรับที่คิดว่าจะได้ ซึ่งจะกระทบถึงมหาวิทยาลัยด้วย เพราะเงินที่คณะหาได้ส่วนหนึ่ง อาจจะ 5% หรือ 10% เป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาของปริญญาตรี/ปริญญาโทที่จะต้องส่งมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยดูจากคณะที่ตั้งต่ำ มหาวิทยาลัยก็ต้องตั้งต่ำตามไปด้วย ทำให้หลายโครงการที่คิดว่าจะทำ ก็ทำไม่ได้ ขอฝากผู้บริหารได้ดูในส่วนคณะของท่านด้วยว่า ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร อาจจะไม่จำเป็นต้อง Conservative มาก เพราะหลายท่านเป็นห่วงว่า หากตั้งรายได้ไว้สูงแล้วทำไม่ได้จะมีปัญหา แต่หากตั้งไว้ต่ำแล้วทำเกิน จะดูเป็นความสำเร็จของผู้บริหาร ความจริงในระยะหลังเมื่อมี ก.พ.ร. มี KPI มาชี้วัดแล้ว ทำให้เห็นว่าเมื่อตลาดเคลื่อนไหวมาก ๆ แสดงว่าระบบวางแผนของคณะล้มเหลว คณะไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าคณะจะหาเงินได้เท่าใด หรือใช้จ่ายเท่าใด ขอฝากผู้บริหารว่า เดิมซึ่งเคยคิดว่าควรจะได้รับคำชมเชย หลังจากนั้นไป 2-3 ปีมาแล้วเป็นเรื่องที่จะต้องถูกตำหนิว่า ไม่สามารถตรวจสอบเรื่องการทำงานของตัวเองได้ เพราะช่วงนี้เป็นช่วงของการตั้งงบประมาณของคณะด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

5.3 เรื่อง พิจารณาร่างระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยโครงการบริการสังคมของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังแถลงว่า มธ. ได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยโครงการบริการสังคมของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยครั้งแรกเมื่อปี 2536 ปรับครั้งใหญ่เมื่อปี 2540 และมีการแก้ไขเมื่อปี 2541 สำหรับการออกระเบียบครั้งนี้จะมีการปรับปรุงเนื้อหาการให้บริการทางวิชาการ ในข้อ 6 ซึ่ง เดิมลักษณะของการให้บริการ จะเรียกโครงการสามัญกับโครงการพิเศษ ซึ่งชื่ออาจทำให้เกิดความสับสนได้เพราะ โครงการพิเศษเป็นเรื่องการสอนเพื่อรับปริญญา แต่โครงการสามัญเป็นเรื่องการอบรมสัมมนาทั่วไป การแก้ไขครั้งนี้จะแยกเป็น 2 ประเภทเหมือนเดิม แต่มีความชัดเจนขึ้น โดยจะเรียกใหม่คือ โครงการพิเศษที่สอนให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรต่าง ๆ จะเรียกว่า โครงการบริการการศึกษา ส่วนโครงการสามัญนั้นจะเรียกว่า โครงการบริการวิชาการ ซึ่งโครงการบริการวิชาการก็จะมีลักษณะที่เปลี่ยนไป เพราะใน มธ. จะประกอบด้วยสายสังคมศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์สุขภาพและสายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ซึ่งจะมีลักษณะการให้บริการที่เพิ่มเติมเข้ามา โดยในข้อ 6.2 เรื่องแรกยังเหมือนเดิมคือโครงการอบรมสัมมนา ส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาคือ (2) เรื่องบริการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้นทุนในการให้บริการจะมีลักษณะที่แตกต่างจากการบริการสังคมแบบเดิม ๆ เพราะอาจจะต้องมีการใช้วัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับเรื่องการหักค่าบริการหักค่าธรรมเนียมให้แก่มหาวิทยาลัย จะมีการตั้งเป็นกองทุนสำรองสำหรับการพัฒนาหรือการซื้อวัสดุสิ้นเปลืองด้วย ลักษณะที่ 3 คือ โครงการให้บริการสถานที่ ซึ่งมีปัญหามานาน กรณีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนที่มีสตูดิโอต่าง ๆ คือ สถานที่ลักษณะเฉพาะที่จะให้บริการก็จะมีลักษณะที่แยกออกไป

ประเด็นที่สองคือ เรื่องการปรับอัตราค่าธรรมเนียม เดิมนั้นคิด 5 % แต่ในปัจจุบันจะมีการปรับโดยดูในข้อ 12 จะปรับในเรื่องการอบรมสัมมนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 2 ประการที่เพิ่มเติมเข้ามา โครงการสัมมนาแบบเดิมยังคงหัก 5% ของรายได้ที่จัดเก็บก่อนหักรายได้ แต่จะมีข้อยกเว้นต่าง ๆ ซึ่งบางกรณีจะไปรวมจัดกับสมาคมหรือศิษย์เก่าธรรมศาสตร์ อาจจะมีข้อยกเว้นไม่ต้องนำส่ง ส่วนโครงการบริการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างพัฒนาผลิตภัณฑ์จะมีการหักเงิน 2 ครั้ง ครั้งแรกให้จัดสรรเงินร้อยละ 10 ของรายรับก่อนหักค่าใช้จ่ายเข้าบัญชีสำรองของหน่วยงานสำหรับบำรุงรักษาหรือซื้อครุภัณฑ์ทดแทนและนำส่งอีก 8 % หลังจากหักค่าบำรุงรักษา ส่วนการให้บริการสถานที่เช่นเดียวกัน จะจัดสรรร้อยละ 10 เข้าบัญชีสำรองหน่วยงานสำหรับการบำรุงรักษาสถานที่หรือซื้อครุภัณฑ์ หลังจากนั้นค่อยหักร้อยละ 40 เข้ามหาวิทยาลัย เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบงบประมาณของมหาวิทยาลัยทุกครั้งที่จะปรับปรุงก็สามารถใช้งบกองทุนต่าง ๆ ที่จัดสรรนี้ได้ ส่วนรายละเอียดสุดท้ายที่แก้ไขคือ บทเฉพาะกาล กล่าวคือโครงการใหม่ที่จะบังคับใช้ตามระเบียบนี้ แต่โครงการใดที่ทำไปแล้ว จะเข้าระเบียบใหม่ก็สามารถทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เป็น 2 ลักษณะหลัง คือ โครงการบริการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างพัฒนาผลิตภัณฑ์รวมทั้งการให้บริการสถานที่

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า โดยสรุปคือ มีการเปลี่ยนชื่อโครงการสามัญและโครงการพิเศษ ต่อไปจะเรียกให้ตรงตามลักษณะคือ โครงการบริการการศึกษาและโครงการบริการวิชาการ จะได้เข้าใจง่ายขึ้น ประเด็นที่สองคือนอกจากโครงการดังกล่าวแล้ว ก็กำหนดลักษณะโครงการใหม่อีก 2 ประเภทคือ โครงการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งคณะในสายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสายวิทยาศาสตร์สุขภาพทำมากขึ้น กับโครงการในลักษณะของการให้ใช้อาคารสถานที่ ซึ่งมีตัวอย่างกรณีสตูดิโอของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนที่ให้เอกชนมาเช่าใช้ประโยชน์ได้ โดยจะวางหลักเกณฑ์เพิ่มเติมใน 2 โครงการนี้ ในกรณีโครงการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างพัฒนาผลิตภัณฑ์จะให้หน่วยงานหักเงินเข้าในบัญชีสำหรับดูแลเครื่องมือที่จะใช้ในการนี้ก่อน โครงการให้เช่าสถานที่ก็เช่นเดียวกัน ให้หน่วยงานหักเงินไว้ก่อนเป็นค่าบำรุงสถานที่ก่อนที่จะมาคิดค่าธรรมเนียม และกำหนดค่าธรรมเนียมส่งมหาวิทยาลัยไว้ต่างกัน กรณีโครงการทดสอบวิเคราะห์ตัวอย่างพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้ส่งมหาวิทยาลัยหลังจากที่หักไปแล้ว 8% ของรายรับที่เหลือ ส่วนโครงการการให้เช่าสถานที่ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่คณะดูแลอยู่ หลังจากหักเงินเข้าบัญชีเพื่อการซ่อมบำรุงต่าง ๆ แล้วส่งมหาวิทยาลัย 40 % ของเงินที่เหลือ ทั้ง 2 กรณีนี้เป็นเรื่องใหม่ที่จะใช้บังคับต่อไป ขอรื้อหรือรองอธิการบดีฝ่ายการคลังในกรณีที่ให้ข้อความว่า ให้หักค่าใช้จ่ายเข้าบัญชีสำรองของหน่วยงาน อาจจะทำให้เกิดความสับสน หน่วยงานต้องไปเปิดบัญชีที่ชื่อ บัญชีสำรองขึ้นมา ขอปรับถ้อยคำว่า หักค่าใช้จ่ายเข้าบัญชีของหน่วยงานที่จัดไว้โดยเฉพาะสำหรับการบำรุงรักษาต่าง ๆ คำว่าบัญชีสำรอง ดูเหมือนจะเข้าใจยากในเชิงการจัดการ ขอเปลี่ยนคำว่าบัญชีสำรองของหน่วยงานเป็นบัญชีของหน่วยงานที่จัดไว้โดยเฉพาะทั้งในข้อ 12 (2) และข้อ 12 (3) ซึ่งจะเข้าใจง่ายขึ้น ไม่นำไปรวมกับรายรับของหน่วยงาน เป็นบัญชีสำหรับการซื้อครุภัณฑ์มาทดแทนกรณีที่มีการเสื่อมสลายไป

ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

1. รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยกล่าวว่า เนื่องจากโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยมีทั้งโครงการส่วนหนึ่งที่เก็บรายได้ และส่วนหนึ่งที่ไม่เก็บรายได้ ซึ่งในความเป็นจริงก็ยังคงต้องดำเนินการอยู่ เพื่อให้เข้าใจตรงกันคือ กรณีนี้เฉพาะส่วนที่จัดเก็บรายได้และเพียงพอ เพราะในคำนิยาม “โครงการ” จะกำหนดว่า โครงการบริการสังคม ซึ่งหน่วยงานในมหาวิทยาลัยจัดขึ้นตามหลักเกณฑ์และตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในระเบียบนี้ โครงการใดก็ตามที่ไม่ได้จัดเก็บรายได้ หรือมีรายได้เพียงพอ หรือยังต้องใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัย จะไม่เป็นไปตามในระเบียบนี้ ไม่จำเป็นต้องขออนุมัติคณะกรรมการชุดนี้ใช่หรือไม่ ในคำนิยามดังกล่าวอาจจะไม่ชัดเจน แต่ในข้อ ๕ วรรค 2 เขียนไว้ว่า “โครงการบริการสังคมที่หน่วยงานในมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดขึ้นจะต้องมีรายได้เพียงพอสำหรับการดำเนินโครงการ....” กล่าวคือ ต้องการให้เขียนให้ชัดเจนว่า โครงการในที่นี้ หมายถึงโครงการประเภทใด รวมทั้งข้อความดังกล่าว ควรจะไปอยู่ในคำนิยามด้วย

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า สำหรับโครงการนี้จะขอปรับข้อความให้ชัดเจนขึ้น คือโครงการที่หักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือเงินที่จะหมุนเวียนในหน่วยงาน ส่วนโครงการที่จัดสัมมนาต่าง ๆ ที่ไม่ได้คิดค่าตอบแทน คงไม่ได้เข้าในส่วนนี้ จะขอไปเพิ่มข้อความให้ชัดเจนตามที่รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยเสนอมา

ประธานกล่าวว่า โดยเจตนาเป็นเรื่องการบริหารการเงิน เพราะฉะนั้น โครงการใดที่จัดตามงบประมาณปกติ โดยไม่ได้จัดเก็บเงินนั้นจะอยู่นอกเหนือ ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายการคลังไปพิจารณาถ้อยคำให้ครอบคลุม

2. ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลกล่าวว่า ในข้อ 6 เรื่องการแบ่งประเภทโครงการ ในส่วนของโครงการบริการทางวิชาการ หากในอนาคตมีโครงการลักษณะอื่นซึ่งไม่ได้อยู่ใน (1) (2) (3) หมายความว่าทำไม่ได้หรือจำกัดเพียง 3 ประเภทนี้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า เข้าใจว่าเท่าที่มีอยู่มีเพียงเท่านี้ เดิมเมื่อออกระเบียบฯ เกี่ยวกับการอบรมสัมมนา และจัดการศึกษาเมื่อปี 2534 นี้ก็ไม่ได้มีโครงการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ การทดสอบ ซึ่งเป็นกลุ่มทางวิทยาศาสตร์ จึงอนุโลมใช้มาโดยตลอด โดยให้ไปเข้าโครงการฝึกอบรม จ่ามมหาวิทยาลัย 5% ไม่มีการหักค่าใช้จ่ายล่วงหน้า ในภายหลังเมื่อมีกรณีทำนองนี้มากขึ้น ก็ยินยอมให้คณะหักค่าใช้จ่ายไว้ก่อนได้ ภายหลังมีกรณีของการขอใช้ห้องบรรยาย ซึ่งเก็บค่าธรรมเนียมคือ กรณีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนซึ่งมีสตูดิโอ มีเครื่องมือ มีอุปกรณ์เสียงจำนวนมาก เมื่อมีคนมาขอใช้ ก็มีปัญหาว่าใครจะเป็นคนเก็บเงิน เงินส่วนที่เหลือหลังจาก 5% คณะเก็บได้ทั้งหมดหรือมหาวิทยาลัยควรจะเก็บ เพราะมหาวิทยาลัยมีภาระเมื่อมีอุปกรณ์เสียง ไฟมีปัญหา มหาวิทยาลัยต้องซ่อมให้ จึงต้องวางกติกาใหม่ขึ้นมา จนถึงขณะนี้เห็นว่า 4 เรื่องค่อนข้างจะครอบคลุม เพราะเรื่องใดที่ไม่เข้าเรื่องที่ 3 หรือ 4 ก็จะไปเข้าเรื่อง 2 ซึ่งเป็นเรื่องทั่วไป อยู่ในอยู่ในกรอบของการอบรมสัมมนาให้ความรู้

3. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า กรณีโครงการบริการทดสอบที่ผ่าน TU-RAC ในเรื่องของการหักอัตราส่วน แสดงว่าไม่ต้องจ่าย 8%

ประธานกล่าวว่า มีความแตกต่างกันอยู่บ้างระหว่างโครงการบริการสังคมกับโครงการวิจัยและฝึกอบรมของมหาวิทยาลัย โครงการใดก็ตามที่มีลักษณะเป็นการวิจัยหรือให้บริการทางวิชาการ โดยดำเนินการผ่าน TU-RAC ก็เป็นไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของ TU-RAC แต่ถ้าเป็นโครงการฝึกอบรม หรือจัดการเรียนการสอน

หรือให้บริการทดสอบวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ หรือให้เช่าอาคารสถานที่ จะถือเป็นโครงการบริการสังคม เพราะฉะนั้น 2 กรณี จะไม่เหมือนกัน ในส่วนที่ TU-RAC ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ดูแล ก็เป็นไปตามชื่อของสถาบันคือ สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สิ่งใดที่เป็นบริการวิชาการที่มีลักษณะเป็นการวิจัย และให้คำปรึกษาก็คือ มิใช่การทำอะไร โดยตรง จะอยู่ในข่ายของ TU-RAC แต่หากเป็นเรื่องที่ต้องไปจัดการเรียนการสอน จัดฝึกอบรม และวิเคราะห์ศึกษา จะเป็นเรื่องโครงการบริการสังคม หลักกว้าง ๆ เป็นเช่นนี้ แต่หากลงในรายละเอียดมีข้อที่ทับซ้อนกันอยู่มาก ซึ่งต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไปว่า ควรจะเข้ากับกรณีใด

4. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า ขณะนี้ทางคณะมีโครงการบริการทดสอบที่ผ่าน TU-RAC ในอนาคตกรณีนั้นควรจะเข้ามาในโครงการบริการสังคมใช่หรือไม่

ประธานกล่าวว่า จะขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการ เพราะเหตุผลของการมีระเบียบเหล่านี้คือ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยอนุญาตให้หน่วยงานเก็บเงินไว้ได้เอง ปกติเงินรายรับทั้งหมดที่ทุกคณะเก็บ ต้องส่งให้มหาวิทยาลัยทั้งหมด คณะไม่มีสิทธิเก็บเงินไว้เอง ยกเว้นตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดระเบียบโครงการบริการสังคม ยินยอมให้คณะเก็บเงินเองได้ในเงินที่เหลือจากการดำเนินการต่าง ๆ และมีระเบียบว่าด้วยสถาบันวิจัยออกมา หากเป็นเรื่องวิจัยให้ไปดำเนินการตามกรอบนั้น และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้คณะเก็บเงินต่อไปได้โดยอาศัยพื้นฐานจากระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัย จะขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการเองว่า ควรจะไปช่องทางใด โดยข้อเท็จจริงแล้วอัตราความแตกต่างอยู่บ้าง แต่ไม่มาก เมื่อออกเกณฑ์มาชัดเจน อัตราระหว่างโครงการของคณะที่ผ่าน TU-RAC และโครงการของคณะที่ผ่านโครงการบริการสังคม จะมีข้อแตกต่างกันไม่มาก จะขึ้นอยู่กับลักษณะโครงการแต่ละประเภท หากตอบคำถามคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์โดยตรงว่า โครงการที่ผ่าน TU-RAC อยู่จะต้องมาทางนี้หรือไม่ ก็ไม่จำเป็น โครงการใดที่ทำอยู่ก็เป็นไปตามนั้น และคณะก็ไปพิจารณาว่า ตรงกับช่องทางใด

5. คณบดีคณะแพทยศาสตร์กล่าวว่า กรณีที่หักให้มหาวิทยาลัย 8% และ 40 % ตัวเลขนี้มาจากพื้นฐานอะไร เพราะ 2 โครงการไม่เหมือนกัน ระหว่างทดสอบกับสถานที่ อีกประเด็นคือ โครงการที่ได้รับอนุมัติไปแล้ว จะจัดเก็บตามเดิมหรือไม่

ประธานกล่าวว่า กรณีประเด็นหลังจะไม่ได้อยู่ในระเบียบนี้ ในประเด็นแรก จะมีความต่างโดยลักษณะของโครงการ เวลาตรวจวิเคราะห์ เวลาทำอะไรต่าง ๆ ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและคนค่อนข้างมาก แต่หากสอบถามว่า โครงการของคณะที่ยกเป็นตัวอย่างในกรณีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนให้เช่าสตูดิโอในการถ่ายทำภาพยนตร์โฆษณา เกือบไม่ได้ทำอะไรเลย แต่เป็นการใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยที่คณะดูแลอยู่เท่านั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่า มีต้นทุนที่มหาวิทยาลัยจะต้องซ่อมแซม จะต้องซื้อสิ่งของ จะต้องทำอะไรเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจะหัก 40% หลังจากหักที่คณะหักเงินไว้ก่อนแล้วเป็นค่าบำรุงรักษา ในกรณีแรกที่มหาวิทยาลัยให้หักส่ง 8% ก็เป็นการดูจาก 5% แบบเดิม และ 10% ของ TU-RAC จึงสรุปและตอบคำถามคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ว่า ตัวเลขไม่ค่อยต่างกันมาก มีเช่นนั้นก็จะมีการจำนวนมากไปในช่องทางที่จะจ่ายเงินให้มหาวิทยาลัย น้อยกว่า เมื่อคิดออกมาแล้วต้องการให้ใกล้เคียงกันคือ 8% กับ 10% ของ TU-RAC แต่ 8% นั้นคณะยังหักไว้ก่อนได้อีก 10% ก่อนที่จะคิด 8% ฉะนั้น ตัวเลขจะออกมาใกล้เคียงกัน

6. คณะบดีคณะแพทยศาสตร์กล่าวว่า โครงการบริการอาคารสถานที่ ซึ่งหน่วยงานหัก 10% ไปแล้ว โดยเฉพาะเอาไปใช้สำหรับการบำรุงรักษาและครุภัณฑ์ทดแทน ได้ถูกหักไปแล้ว ซึ่งเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่ต้องนำไปจ่าย และ 40% ที่มหาวิทยาลัยหัก ก็หักไปเพื่อสิ่งเดียวกัน แต่นั่นคือมหาวิทยาลัยจ่าย อย่างไรก็ตามหน่วยงานต้องนำเงินที่มีอยู่ 10% จ่ายไปก่อน

ประธานกล่าวว่า โดยภาษากฎหมายเรียกว่า การซ่อมแซมเล็กน้อยหรือการซ่อมแซมใหญ่ หากเมื่อใดหลอดไฟขาด หน่วยงานอาจจะต้องซื้อเอง แต่ถ้าเมื่อใดระบบไฟเสีย มหาวิทยาลัยต้องเป็นคนเปลี่ยนให้ ความแตกต่างคงเป็นเช่นนี้ หากเป็นการซ่อมเครื่อง หน่วยงานคงจะต้องซ่อม แต่หากจะต้องซื้อเครื่องใหม่มหาวิทยาลัยจะรับผิดชอบให้ ความแตกต่างคงเป็นประเด็นนี้

7. คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์กล่าวว่า โครงการบริการวิชาการตามข้อ 6.2 ซึ่งเป็นโครงการอบรมสัมมนาปกติหากมีกรณีปฏิบัติการ จะรวมด้วย และโครงการบริการสถานที่ จะหมายรวมเฉพาะอุปกรณ์ เช่น เครื่องดนตรี เพราะจะต้องมีเงินสำหรับบำรุงรักษาเช่นกัน แต่กรณีนี้เป็นโครงการบริการสถานที่ กรณีโครงการให้บริการอุปกรณ์จะรวมด้วยหรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า กรณีการเช่าอุปกรณ์ ยังไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้ เพราะตอนที่คิดก็คิดถึงเรื่องที่ต้องจะเป็นในงานวิชาการ การให้เช่าอุปกรณ์ไม่น่าจะเกิดขึ้นในวัสดุต่าง ๆ ที่จัดซื้อโดยงบประมาณแผ่นดิน หากจะใช้ น่าจะเป็นกรณีที่ใช้ในงานวิชาการ แต่ก็นึกไม่ถึงว่า มีการให้เช่าอุปกรณ์ด้วย เช่น จะให้เอาเปียโนไปเช่า ยังไม่ถึงจุดนี้เพราะหากจะเพิ่มเติม ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือไม่

8. คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์กล่าวว่า ในกรณีนี้มีได้ให้นำไปเช่าโดยทางพาณิชย์ แต่เป็นการยืมใช้ในกรณีที่ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการด้านนั้น มีความขาดแคลน จะเข้าไปในลักษณะนั้นมากกว่า คงมิใช่เป็นลักษณะให้เช่าโดยทั่วไป ซึ่งเครื่องดนตรีก็ไม่น่าจะมีการขอยืมกันหรือเช่า แต่ในการปฏิบัติมีอยู่

ประธานกล่าวว่า โดยระเบียบที่ทรงนี้ เป็นเรื่องห้องเรียนสถานที่เป็นหลัก อุปกรณ์จะอยู่ในสถานที่และไปด้วยกันได้ แต่ยังไม่ถือว่า จะไปในลักษณะที่เป็นอุปกรณ์เพียงอย่างเดียว ซึ่งฝ่ายการศึกษากำลังทำห้องซ้อมดนตรีอยู่ที่ตึกกิจกรรมนักศึกษา เพราะมีชุมนุมดนตรีอยู่มาก และกำลังจะขอเป็นบางส่วนในการซื้ออุปกรณ์เครื่องดนตรีหลักบางชิ้น ซึ่งต่อไปข้างหน้าจะต้องใช้หลักเกณฑ์นี้กับฝ่ายการศึกษาดูว่า นอกจากนักศึกษาชุมนุม TU Brand ชุมชน Folk songs ใช้แล้ว หากมีบุคคลภายนอกมาใช้ อาจจะต้องนำหลักเกณฑ์นี้ไปใช้กับฝ่ายการศึกษาดู ซึ่งขณะนี้ยังไม่ถึงเพราะยังซื้อไม่ครบ แต่ห้องซ้อมดนตรีมีเรียบร้อยแล้วที่ตึกกิจกรรมนักศึกษา คงไปในรูปนี้ แต่ถ้าคณะศิลปกรรมศาสตร์จะให้ยืมอุปกรณ์ดนตรีชิ้นใด คงเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันไปตามดุลพินิจของคณะตามความเหมาะสมขณะนั้นก่อน เพราะตามระเบียบฯ กำหนดในเรื่องการเช่าพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก

9. คณะบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนกล่าวว่า กรณีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนที่เปิดให้เช่าสถานที่ จะมีค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และค่าบริการของผู้บริหาร โครงการต่าง ๆ ด้วย จะขอสอบถามว่า ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะรวมอยู่ในเรื่องของค่าบำรุงรักษาด้วยหรือไม่ ประเด็นที่สองในการทำสัญญาเช่าสถานที่ มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้เซ็นสัญญา และในการเซ็นสัญญาเมื่อมีการจ่ายเงินมา จะจ่ายในนาม

มหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นการหักค่าใช้จ่ายจะมีวิธีดำเนินการอย่างไร

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า ในเรื่องการให้เช่าบริการสถานที่ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับวิชาการที่ อำนวยการด้วย กรณีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน จะมีสตูดิโอ การให้เช่า โดยหลักการจะต้องอิงในเรื่อง ประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้จากการเรียนการสอน มิใช่เช่าถ่ายละครเหมือนที่สนามฟุตบอลธรรมศาสตร์ กรณีนั้นเป็น เรื่องที่เช่าสถานที่โดยตรงเพื่อเชิงธุรกิจ แต่ที่เกี่ยวข้องในระเบียบนี้อยู่ในเรื่องบริการทางวิชาการ ฉะนั้น ในส่วนที่เป็น ค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ จะรวมอยู่ในเรื่อง โครงการที่ต้องนำเสนออยู่แล้วว่า มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้างต้องคำนวณ ค่าใช้จ่ายเข้าไป เมื่อเป็นต้นทุนออกมา รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดเท่าใด จะหักเป็นเปอร์เซ็นต์ไว้ก่อนและส่วนที่เหลือ หลังจากหักแล้ว จึงจะส่งให้มหาวิทยาลัยอีกครั้ง

ประธานกล่าวว่า โดยสรุปคือ เป็นโครงการบริการสังคมตามปกติเหมือนโครงการฝึกอบรม ทั้งหลายที่คิดค่าใช้จ่ายตั้งแต่เริ่ม โครงการว่า มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง และเมื่อถึงขั้นตอนการทำสัญญา ในกรณีระเบียบนี้ก็เป็นเรื่องของแต่ละหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการและรายงานมหาวิทยาลัยเมื่อจบโครงการและนำส่งเงิน ซึ่งเหมือนโครงการบริการสังคมปกติที่เวลาจะเก็บค่าลงทะเบียนจะเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้เข้ารับการอบรม คณะเป็นผู้จัดเก็บและ นำส่งมหาวิทยาลัยพร้อมรายงานการเงินเมื่อเสร็จโครงการเหมือนโครงการบริการสังคมอื่น ๆ

10. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการกล่าวว่า ในข้อ 11 วรรค 4 เป็นเรื่องของการจัดสรรเงินค่าสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ซึ่งเป็นระดับปริญญา จะใช้ตามจำนวนผู้มีสิทธิเข้าสอบ ไม่ทราบว่าของเดิมมีความแตกต่างจาก อย่างไร และจะมีคำว่า “หรือจัดสรรตามอัตราที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดคืนให้แก่หน่วยงาน” ตรงนี้เหตุใดจึงต้องมี ด้วย นอกจากนี้ ในข้อ 12 เป็นเรื่องโครงการอบรมสัมมนาของสมาคมหรือชมรมศิษย์เก่า ซึ่งเขียนว่า “หากหน่วยงาน ซึ่งดำเนินโครงการร้องขอในขณะขออนุมัติดำเนินการ” ไม่ทราบว่ามีความหมายอย่างไร

ประธานกล่าวว่า เข้าใจว่า 2 ข้อนี้เป็นประเด็นเดิมในระเบียบฯ ซึ่งไม่ได้แก้ไข ขอชี้แจงว่า หากจะขอยกเว้นต้องขอตั้งแต่มเริ่มต้น มิใช่ขอในภายหลัง เมื่อดำเนินการไปแล้ว กล่าวคือ ได้จำนวนคนไม่ครบแล้วมาขอยกเว้นมหาวิทยาลัยต้องการให้หน่วยงานมีความแน่ใจในการจัดคือ หากยืนยันจะจัดและคิดว่าได้คนครบ หากคนมาไม่ครบหน่วยงานต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาดตนเอง มิเช่นนั้นจะกลายเป็นว่า ทุกโครงการจะขอเปิด เมื่อถึงเวลาขาดทุนก็จะขอยกเว้นไม่นำส่งรายได้ให้มหาวิทยาลัย 5% จึงต้องมีเงื่อนไขว่า หากหน่วยงานใดจะขอตั้งแต่มแรกว่า จัดแล้วจะขาดทุน ขอให้เสนอขอมายเลย จะได้พิจารณาในตอนนั้น มิใช่อนุมัติไปแล้ว โดยแจ้งว่าดีเป็นประโยชน์และไม่ขาดทุนแต่ในภายหลังกลับแจ้งว่าขาดทุน ขอให้มหาวิทยาลัยยกเว้นส่วนที่มหาวิทยาลัยจะได้รับ 5% ตรงนี้ด้วย ส่วนกรณีในหน้า 4 เป็นเรื่องที่พิจารณากันตั้งแต่ตอนที่ร่างระเบียบนี้ว่า เป็นรายได้ของค่าสมัครสอบที่จะจ่ายคืน เป็นการจ่ายคืนให้หน่วยงานเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสอบ เพราะฉะนั้น จะไม่เอาจำนวนผู้สมัคร แต่จะเอาผู้สอบเพราะเงินเหล่านี้มหาวิทยาลัยจัดส่งคืนให้ กล่าวคือ มีคนมาสมัครแล้วไม่ได้มาสอบอยู่จำนวนมาก ซึ่งหลายโครงการมีกรณีเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อค่าใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสอบ ก็เอาตามจำนวนผู้มาสอบ ไม่ใช่ตามจำนวนผู้มาสมัครสอบ ส่วนเรื่องยกเว้นตามอัตราที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ในขณะที่ร่างระเบียบนี้เมื่อปี 2534 มีโครงการหลายโครงการซึ่งมีมาก่อนระเบียบฯ และสภามหาวิทยาลัยเคยมีมติไว้ เช่น กรณีโครงการเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งมีมาก่อนนานแล้ว และการนำส่งอัตราต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามนี้ แต่มีมติสภามหาวิทยาลัยกำหนดเอาไว้ รวมทั้ง

โครงการปริญญาโทบริหารธุรกิจของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีด้วยที่มีก่อนระเบียบนี้ และมีมติสภา มหาวิทยาลัยเฉพาะเรื่องเอาไว้เพราะฉะนั้นระเบียบจึงยกเว้นไว้ว่า เรื่องเหล่านี้ซึ่งเคยมีมติสภามหาวิทยาลัยมาก่อนที่จะมีระเบียบฯ นี้ ก็ให้คงไว้ตามนั้น

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบร่างระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยโครงการบริการสังคมของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552 และมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายการคลังรับข้อสังเกตของที่ประชุมไปพิจารณาปรับแก้ไขร่างระเบียบฯ
2. ให้นำเสนอคณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านการคลังและทรัพย์สินและสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

5.4 เรื่อง รายงานผลการส่งรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์และแบบรูปรายการก่อสร้าง/ปรับปรุง งบลงทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ครั้งที่ 6

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังแถลงว่า การรายงานผลการจัดส่งรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์และแบบรูปรายการก่อสร้าง/ปรับปรุง งบลงทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ในส่วนที่เกี่ยวกับครุภัณฑ์ในปัจจุบันนี้ เป็นการรายงาน ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552 สามารถจัดซื้อจัดจ้างได้เกือบทั้งหมดแล้ว ดำเนินการไปทั้งหมดประมาณ 82% ส่วนที่ยังคงเหลือประมาณ 17% และที่เบิกจ่ายไปแล้วประมาณ 16 – 20% และรายการที่เกี่ยวกับครุภัณฑ์ที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีการรอกการเปิดซองรายการหรือการปรับปรุงที่เกี่ยวกับ Spec จำนวน 1 รายการ ซึ่งสำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิตยังไม่ได้ส่ง Spec จำนวน 1 รายการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมด 27 รายการ รอ ทบทวนจากคณะ 3 รายการ ซึ่งได้ทวงถามไปตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2552 ขอแจ้งคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ทราบด้วย ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับครุภัณฑ์และที่ดิน ค่อนข้างเป็นปัญหาเพราะยังไม่ค่อยมีการเคลื่อนไหวเท่าใดจากการรายงานครั้งที่แล้ว เพราะรายการที่เบิกจ่ายขณะนี้ยังเป็น 0% หมายถึงเฉพาะงบประมาณปีนี้ เพิ่งออกใบ PO. ได้เพียง 30% และอยู่ระหว่างดำเนินการอีกถึง 20% จึงขอฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เอกสารต่าง ๆ ยังไม่ครบถ้วน

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า เรื่องครุภัณฑ์มีกรณีของศูนย์รังสิตกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต แจ้งว่าส่งไปแล้วในส่วนครุภัณฑ์ของศูนย์รังสิต เหลือแต่กรณีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คงต้องกลับไปดูว่ามีครุภัณฑ์อะไรบ้าง ส่วนรายการที่ดินสิ่งก่อสร้าง กรณีที่ยังเบิกจ่ายไม่ได้ ก็เข้าใจได้เพราะบางกรณีเพิ่งทำสัญญาไป ยังไม่มีผลงานให้เบิก ขอสอบถามรองอธิการบดีฝ่ายการคลังว่า มีหน่วยงานใดที่ยังไม่ได้ส่งแบบรูปรายการในเรื่องสิ่งก่อสร้างใหม่บ้าง

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า สำหรับเอกสารที่ได้จากหน่วยงาน จะมีในส่วนของสำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิต รายการก่อสร้างอาคารปฏิบัติการเลี้ยงและใช้สัตว์ทดลอง งบประมาณ 7.2 ล้านบาท

รายการปรับปรุงห้องปฏิบัติการเฉพาะทางอาคารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งยังไม่ได้รับแบบรูปรายการ นอกจากนั้นมีเรื่องเอกสารไม่ครบถ้วนของสำนักทะเบียนและประมวลผลเล็กน้อย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า ในส่วนของอาคารเลี้ยงสัตว์ทดลอง บริษัทแก้ไขแบบ ตามที่คณะกรรมการกายภาพให้แก่และกำลังเร่งติดตามอยู่ และในส่วนของห้องบรรยาย 1 พันคน ซึ่งมีงบประมาณ 9 ล้านบาทบวก 1 ล้านบาท ได้เปิดซองครั้งที่ 2 ไปแล้วเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2552 ได้ในงบประมาณ 7.9 ล้านบาท เพราะฉะนั้นขณะนี้ก็มีเงินเหลืออยู่ 2.1 ล้านบาท ในเรื่องของรายการที่ 2 และ 3 ที่สำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิต รับผิดชอบในรายการปรับปรุงห้องบรรยาย 1 พันคน

ประธานกล่าวว่า เพราะฉะนั้นในรายการที่รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวถึงในเรื่องก่อสร้างที่ยัง ไม่ได้รับแบบรูปรายการกรณีอาคารเลี้ยงสัตว์ทดลอง ทางคณะกรรมการกายภาพให้แก่แบบให้ครอบคลุมถึงการเลี้ยง นกพิราบเลี้ยงหนูของภาคจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ ด้วย จึงล่าช้าเล็กน้อย แต่ก็เป็นกรล่ำช้าโดยมีเป้าหมาย เข้าใจว่า กำลังจะแล้วเสร็จ แต่ส่วนของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ห้องปฏิบัติการเฉพาะทางบนอาคารบรรยายรวม 5 งบประมาณ 4.5 ล้านบาท เป็นเรื่องที่คณะรับผิดชอบหรือสำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิตรับผิดชอบ คณบดีคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทราบหรือไม่

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกล่าวว่า มีอยู่ 2 ส่วน เป็นส่วนที่คณะรับผิดชอบกับส่วนที่เป็นงบคลังของมหาวิทยาลัย สำหรับงบคลังได้เร่งทำแล้ว ส่วนที่เป็นงบรายได้ของคณะยังรออยู่ว่าจะประหยัดได้ เพียงใด

ประธานกล่าวว่า เข้าใจว่ากรณีนี้เป็นรายการงบประมาณรายจ่าย รายการที่ 17 งบประมาณ 4.5 ล้านบาท ที่ยังไม่ได้รับแบบรูปรายการ ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีหรือผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนา และเทคโนโลยีจำได้หรือไม่ว่า รายการนี้คณะรับผิดชอบหรือสำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิตรับผิดชอบเพราะ เหลือรายการเดี่ยวนั้นที่ยังค้างอยู่

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกล่าวว่า น่าจะเป็นคณะ แต่ไม่มั่นใจว่าคณะได้ให้ ทางสำนักงานอาคารสถานที่ศูนย์รังสิตเป็นผู้ออกแบบให้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ขอให้ฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้ติดตามเร่งรัดเรื่องนี้ด้วย ไม่ค่อยห่าง เรื่องเบิกจ่ายตามที่รองอธิการบดีฝ่ายการคลังเป็นห่วง เพราะทราบว่าต้องทำสัญญาและต้องมีงานก่อนจึงจะเบิกได้ แต่ ขณะนี้กำลังติดตามขั้นตอนในการส่ง Spec ให้ครบและจัดจ้างให้ได้ครบ ซึ่งเหลือไม่มากแล้วเหลือเพียงรายการเดียว หรือ 2 รายการ หากรวมอาคารสัตว์ทดลองด้วย แต่กรณีอาคารสัตว์ทดลองทราบว่า อยู่ทีส่วนใด เพราะเสนอมมาแล้ว แต่มีการปรับแก้แบบให้ครอบคลุมการใช้งานจริง ขอให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้ติดตาม กรณีรายการที่ 17 ด้วย เพราะกรณีอื่นอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการแล้ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ และมอบหมายให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้ติดตาม กรณีรายการที่ 17 รายการปรับปรุงห้องปฏิบัติการเฉพาะทางอาคารบรรยายรวม 5 พร้อมครุภัณฑ์ 1 ห้อง

ระเบียบวาระที่ 6 เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

6.1 เรื่อง การแจ้งรายชื่อหน่วยงานที่ค้างส่งงบการเงินประจำปี

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า สำนักงานตรวจสอบภายในได้แจ้งรายชื่อหน่วยงานที่ค้างส่งงบประมาณ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552 ดังนี้

1. งบการเงิน เงินรายได้หน่วยงาน
 - (1) ปีงบประมาณ 2550 ยังค้างส่งจำนวน 1 หน่วยงาน
 - (2) ปีงบประมาณ 2551 ยังค้างส่งจำนวน 13 หน่วยงาน
2. งบการเงิน โครงการบริการสังคม (เฉพาะ โครงการพิเศษ)
 - (1) ปีงบประมาณ 2550 ยังค้างส่งจำนวน 1 หน่วยงาน
 - (2) ปีงบประมาณ 2551 ยังค้างส่งจำนวน 3 หน่วยงาน

สำหรับรายชื่อหน่วยงานปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม
จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า เข้าใจว่าน่าจะหายไปเกือบหมดแล้วสำหรับปี 2551 เพราะได้ติดตามกับผู้บริหารหลายหน่วยงาน ทราบว่าอยู่ระหว่างการตรวจสอบงบการเงิน เดิมเคยค้าง 3 – 4 ปี แต่ปัจจุบันค้างในระดับ 3 – 4 เดือน ซึ่งดีขึ้นมาก ในส่วนของปี 2550 ขอฝากคณบดีคณะรัฐศาสตร์ ซึ่งเป็น โครงการ EPA ของปี 2550 ยังไม่ได้ส่ง และรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษานักศึกษา กรณีศูนย์บริการการศึกษา เข้าใจว่าในการประชุมเมื่อเดือนมีนาคม 2552 แจ้งว่าจะเสร็จแล้ว ขอให้ติดตามให้ด้วย สำหรับในส่วนปี 2551 ขอให้ผู้บริหารหน่วยงานที่ยังค้างการส่งงบการเงินได้เร่งรัดดำเนินการด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

6.2 เรื่อง ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีแถลงว่า กรณีนี้เป็นผลการปฏิบัติราชการของปี 2551 ในปีที่แล้ว ประเด็นคือ หลังจากที่ปล่อยให้ผู้บริหารดำเนินการในงานที่เกี่ยวข้องกับ ก.พ.ร.เองทั้งหมด โดยที่กองแผนงานไม่ได้ Manipulate ตัวเลข ในครั้งนี้ผลออกมาที่น่าพึงพอใจ มธ. ได้ 4.3264 โดยที่หากดูตัวคะแนนทั้งหมดจะดีขึ้นเป็นลำดับในปีที่ 3 มีคะแนน 2 ส่วนที่ลดลงไปบ้างเล็กน้อยในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งขณะนี้กระทรวงศึกษาได้ลดลงไปบ้าง ส่วนของ สกอ.อยู่ในเกณฑ์ที่พอใจได้ 2 ส่วนนี้สำคัญตรงที่มาเป็นเกณฑ์รวมของ มธ. ด้วย ถือเป็น Cross KPI ที่ใช้ร่วมกันทั้งหน่วยงาน นอกจากนี้จะดูว่า กรณีที่บรรลุเป้าหมายระดับ 5 คะแนน มีอยู่ 28 ตัวชี้วัด บรรลุเป้าหมายระดับ 3 – 4.99 มีอยู่ 14 ตัวชี้วัด ส่วนที่ต่ำกว่า 3 คะแนน ก็เหลือน้อยลง ถ้าจะดูตัวชี้วัดก็จะพบว่ามีส่วนที่ต่ำลง ถึงแม้จะเหลือน้อยลง บางตัวนั้นถ้าบุคคลภายนอกอ่านชื่อแล้วจะตกใจบ้าง เช่นบัณฑิตปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกาศวิชาชีพจากจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดนั้นได้ 1.64 ในรายละเอียดผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีจะเป็นผู้ชี้แจงเพิ่มเติม จำนวนชั่วโมงอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำให้บริการวิชาชีพ 2.3 และร้อยละหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด เรื่องนี้ได้หารือกันมาหลายรอบอย่างไรก็ตามทราบอยู่แล้วว่า จะได้คะแนนตัวนี้น้อย ในส่วนของ 4.1.3 ขอเรียนว่า ไม่ใช่บัณฑิตปริญญาตรีทั้งหมด

ที่สอบใบประกอบวิชาชีพและไม่ใช้ทุกสาขาวิชา แต่มีการเลือกบางสาขาวิชา ในส่วนของการประเมิน 6 ตัวชี้วัด ความพึงพอใจต่อบัณฑิตและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ใช้ผลสำรวจความพึงพอใจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยแยกเป็น 2 ส่วนคือ ความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต และความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบัน ซึ่งประเมินโดยหน่วยงานบุคคลที่ 3 ผลการสำรวจนั้นในภาพรวมระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษานั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 คิดเป็นร้อยละ 81.60 เมื่อนำค่าร้อยละในภาพรวม 84.20 ไปเทียบกับ เกณฑ์แล้วคะแนน มธ.ที่จะได้คือ 4.32 ความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตของ มธ. แบ่งเป็น 5 ระดับ จะพบว่าผลการสำรวจนั้น มธ. ได้ 4.21 คิดเป็นร้อยละ 84.2 จะได้คะแนน 4.84 ความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบัน จากการสำรวจ 300 ตัวอย่าง ส่วนนี้ มธ. ไม่ได้สำรวจ ค่าเฉลี่ยภาพรวม 3 บทบาท (การเดือนสติให้สังคม ชี้นำสังคมและบทบาทการตอบสนองความต้องการของสังคม) เท่ากับ 3.95 คิดเป็นร้อยละ 79 จะได้ 3.8 คะแนน

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า คะแนนสุดท้ายของ ก.พ.ร. ในปีนี้ตามที่รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีนำเสนอคือ มธ. ได้ 4.3264 คะแนน จาก 5 คะแนน หากดูย้อนหลังซึ่งได้ขอข้อมูลจากฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยี 3 ปีย้อนหลัง ในปี 2548 มธ. ได้ 4.59 อยู่ในอันดับที่ 8 ปีนั้นค่อนข้างสูง เพราะเป็นปีที่เพิ่งเริ่มทำไม่นาน และพยายามที่จะ Manipulate ทุกหน่วยงานด้วย แต่เมื่อเริ่มเข้าสู่ระบบมากขึ้น มธ. จริงจังมากขึ้นและได้ปล่อยให้หน่วยงานทำมากขึ้น ในปี 2549 มธ. ได้ 4.64 เป็นอันดับที่ 3 ของมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งในปีนั้น มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นอันดับที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันดับที่ 2 มธ. อันดับที่ 3 เมื่อถึงปี 2550 มธ. ตกลงมา เป็น 4.10 ซึ่งค่อนข้างต่ำ แต่ยังอยู่ในอันดับที่ 8 ของมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา ทาง ก.พ.ร. ติดตามอย่างจริงจังแล้ว และดูเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างเข้มงวดมากขึ้น ไม่ให้คะแนนปล่อยไปอย่างที่เป็นมาในอดีต คะแนนโดยรวมตกลงมาทั้งหมด มธ. ได้ 4.10 เท่านั้น แต่ยังอยู่ในอันดับที่ 8 ของมหาวิทยาลัยของรัฐ กล่าวคือ แต่ละปีตั้งแต่ปี 2550 – 2551 เป็นต้นมา เกณฑ์ของ ก.พ.ร. เข้มงวดมากและกระบวนการประเมินจะตัดคะแนนทันที หากไม่ได้ตามเป้า ไม่มีการอนุโลมและขอข้อมูลประกอบทุกเรื่อง ปี 2551 มธ. พัฒนาขึ้นแม้เกณฑ์จะยากขึ้น จาก 4.10 ในปีที่แล้วเป็น 4.3264 ยังไม่ทราบอันดับ แต่แน่ใจว่า ถ้าถือตามข้อมูลทางสถิติ มธ. เคยได้อันดับที่ 8 อันดับที่ 3 และอันดับที่ 8 ครั้งนี้หากถือตามสถิติอาจจะเป็นอันดับที่ 3 อีก หากไม่ใช่อันดับที่ 2 หรืออันดับที่ 1 ซึ่งเป็นข่าวดีในภาพรวมของ มธ. และจะมีผลต่อการจ่ายโบนัส ถ้ารัฐบาลยังมีเงินอยู่ สำหรับการจ่ายโบนัสในปีนี้ ซึ่งได้กั้นเงินจากปีที่แล้วไว้แล้ว และคะแนนของ มธ. อยู่ในระดับที่คิดว่า น่าพอใจมากในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบ แต่ยังไม่พอใจใน 3 ตัวที่ไม่ผ่าน จากตัวชี้วัดทั้งหมด 45 ตัว มธ. ได้คะแนนเต็มใน 28 ตัว และอยู่ในระดับที่ได้ตามเป้าหมายคือ ได้เกิน 3 ใน 14 ตัว และมี 3 ตัวที่ไม่บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสามารถเข้าใจได้ในตัวที่ 3 คือ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด มธ. ได้ 1 ในปี 2551 แต่คิดว่ารองอธิการบดีฝ่ายวิชาการจะให้ความมั่นใจว่า ในปี 2552 มธ. ต้องได้ 4 หรือ 5 เป็นกระบวนการซึ่งเกิดขึ้นมาในอดีตที่ ก.พ.ร. จะดูว่า มธ. ได้แก้หลักสูตรไปยัง สกอ. ให้รับทราบแล้วหรือไม่ ซึ่งปี 2552 ทำได้ครบถ้วนส่งไปหมดแล้ว แต่ด้วยเหตุผลที่มีคนไว้วางใจเรื่องนี้จำนวนมาก ก.พ.ร. จึงได้ยกเลิกเกณฑ์ข้อนี้ไปอีก 2 ตัวที่ต้องช่วยกันดู ซึ่ง มธ. ยังได้ค่าคือ ร้อยละของบัณฑิตที่ผ่านการสอบใบประกอบ

วิชาชีพ เข้าใจว่ามีไม่มากและเกณฑ์ของการสอบค่อนข้างดีสำหรับ มธ. ซึ่งจะมีคณะแพทยศาสตร์ คณะทันต
แพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง คณะ
นิติศาสตร์สำหรับใบอนุญาตว่าความ จึงนึกไม่ออกว่า เหตุใด มธ. จึงได้ 1 คะแนน จาก 5 คะแนน จะขอให้
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีชี้แจงในประเด็นนี้

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกล่าวว่า ตัวชี้วัด 2 อันดับสุดท้าย อันดับที่ 2 และ 3
เป็นไปตามที่ได้ที่แจ้ง ก.พ.ร. ไป ไม่น่าแปลกใจเพราะเป็นคะแนนเช่นนี้อยู่แล้ว แต่ที่แปลกใจคือ ตัวชี้วัดที่อยู่ในอันดับ
ที่ 14.1.3 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ ในปีนี้วัด 2 คณะคือ คณะพยาบาลศาสตร์
และคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งจากข้อมูลที่ผ่านมาได้เกิน 80 % ขึ้นไปทั้งสิ้น และเกณฑ์ที่ได้ 1 อยู่ที่ 82% เชื่อว่าต้องได้
อย่างต่ำ 3 ขึ้นไป เพราะคะแนน 5 อยู่ที่ 86% เห็นว่าอยู่ในวิสัยที่ทำได้ แต่ปรากฏว่าคะแนนแจ้งออกมาต่ำมากได้เพียง
39.94% เท่านั้น หมายความว่าบัณฑิตเพียง 40% เท่านั้นที่ผ่านการสอบ จาก 2 คณะนี้คือ คณะพยาบาลศาสตร์และ
คณะแพทยศาสตร์ ซึ่งจะต้องติดตามสอบถาม ก.พ.ร. ต่อไป แต่ ก.พ.ร.แจ้งให้ทราบคร่าว ๆ ก่อนหน้านี้ว่า ไม่ได้นับ
บัณฑิตรุ่นที่จบปีนี้เท่านั้น จะนับบัณฑิตของ มธ. ที่ไปสอบในรอบปีงบประมาณ 2551 ที่ผ่านมา แต่แม้จะเป็นบัณฑิต
ที่จบก่อนหน้านั้น ก็จำเป็นต้องสอบผ่านมากกว่านี้ ตัวนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์ว่า คะแนนต้องได้สูงกว่านี้ จำนวน
บัณฑิตที่สอบแล้วผ่าน น่าจะต้องได้มากกว่า 40% อย่างแน่นอน ในปีหน้าขอฝากไว้ว่าจะวัด 3 คณะคือ คณะพยาบาล
ศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ใน 2 ส่วนนี้ขอแจ้งคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์และคณบดีคณะ
แพทยศาสตร์ได้ตรวจสอบกับผู้ดำเนินการจัดสอบว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ เพราะ ก.พ.ร. ไปขอผลคะแนนมาจากตรง
นั้น ตนเองได้พยายามคิดย้อนกลับไป ก.พ.ร. แต่ ก.พ.ร. แจ้งว่า ต้องคิดย้อนกลับไปผู้จัดสอบใบประกอบวิชาชีพ ซึ่ง
ถ้าได้คะแนนมาจะทำเรื่องอุทธรณ์ต่อไป

ประธานกล่าวว่า ขอฝากฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีได้ประสานกับ 2 คณะ ซึ่งในปีหน้าจะ
เป็น 3 คณะ เข้าใจว่าเป็นสัดส่วนจากผู้สมัครสอบ ไม่ใช่สัดส่วนของบัณฑิตที่จบ เพราะหากขยายไปถึงคณะวิศวะ
กรรมศาสตร์ หลายกรณีของหลายสาขาก็ไม่ได้สอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ คงเป็นจำนวนผู้สมัคร แต่แม้จะเป็นปี
ก่อน ๆ มารวมด้วยคือ ผู้ที่จบปีก่อนหน้านี้แต่เพิ่งมาสมัครสอบ แต่ตัวเลข มธ. ก็ไม่น่าต่ำ ซึ่งได้ติดตามเรื่องนี้อยู่ในที่
ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ก็ทราบข้อมูลว่าตัวเลขค่อนข้างสูงมาก ขอฝากฝ่ายวางแผน
พัฒนาและเทคโนโลยีได้ติดต่อกับทางคณะเพื่อที่จะประสานกับสภาวิชาชีพต่อไป ตัวเลขนี้น่าจะมีอะไรผิดพลาด
พอสมควร และจำนวนชั่วโมงที่อาจารย์ใช้สำหรับการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งความจริงอาจารย์ มธ. ใช้มาก
เข้าใจว่าเป็นปัญหาเรื่องการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีคงรับประเด็นนี้ไว้ในการปรับให้ได้ปี
หน้าอย่างน้อยไม่สนใจตัวแปรที่ผ่านแล้ว และยังอยู่ในระดับดีไม่ถึงดีมาก แต่สนใจมากกับ KPI ที่ไม่ผ่าน ซึ่งเป็น
ปัญหามาก มธ. ตั้งเป้าว่า ต้องผ่านทุกตัว แต่จะได้ดีมากหรือดีเฉย ๆ เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ในชั้นนี้ขอฝากฝ่ายวางแผน
พัฒนาและเทคโนโลยีในตัวที่ 1 และตัวที่ 2 ที่ยังเป็นปัญหาอยู่ด้วย

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกล่าวว่า ในแง่ของเงินรางวัลที่อธิการบดีแจ้งว่า
ปีนี้ น่าจะได้ โดยที่ได้เพิ่มจากเดิมด้วย คือ ปีที่แล้วได้มารอบแรก 8.4 ล้านบาท ปีนี้เนื่องจากผลงานดีขึ้น น่าจะได้
ประมาณ 9.2 – 9.5 ล้านบาท เมื่อกล่าวถึงเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดวัดได้ในปีนี้ ปีที่แล้วอยู่ประมาณ 82 ปีนี้ขึ้นไปถึง 90

ประธานกล่าวว่า ขอฝากรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีและรองอธิการบดีฝ่ายการคลังว่า ใช้เกณฑ์เดียวกันว่า เงินรางวัลที่ให้ ให้เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยจะจัดเงินในส่วนเงินของมหาวิทยาลัยให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ขอให้ใช้หลักการเดียวกันในการคิดคำนวณ เพื่อที่จะไม่ต้องนำเข้าไปประชุมอีก เนื่องจากเคยมีแนวปฏิบัติอยู่แล้วว่า ข้าราชการได้ 4,000 - 5,000 บาท หรือเท่าใดก็ตาม พนักงานมหาวิทยาลัยก็ควรจะได้ในอัตราเท่ากัน ในกรอบของความดีความชอบแบบเดียวกันด้วย ขอให้คณะกรรมการ ซึ่งจะมียกรอการบดีฝ่ายบริหารบุคคลรับประเด็นนี้ไปด้วย หากที่ประชุมไม่มีข้อขัดข้อง ขอเป็นความเห็นร่วมกันว่า ใช้เกณฑ์ในการจัดสรรเงินรางวัลแบบเดียวกับปีที่ผ่านมา มธ. มีหลักว่า จะกระจายเงิน เพราะฉะนั้นจะลงไปคนที่อยู่ระดับล่างค่อนข้างมากตามเกณฑ์ของ 2 ปีที่ผ่านมา ซึ่งใช้เกณฑ์นั้น ปีนี้จะใช้หลักเกณฑ์นั้นตามไปด้วย

คณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า คณะได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับร้อยละของการสอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพ 4.1.3 ในส่วนของคณะพยาบาลศาสตร์ ถ้าเป็นประจำปีงบประมาณ 2551 จะเป็นเดือนตุลาคม 2550 – กันยายน 2551 ผลการสอบจะเป็นของเดือนมีนาคม 2551 ในส่วนตรงนั้นของคณะจะได้เกินร้อยละ 70 อยู่แล้ว กรณี 30 กว่าเปอร์เซ็นต์ ไม่น่าจะถูกต้อง

ประธานกล่าวว่า ขอให้คณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์ได้จัดทำบันทึกส่งมาที่ฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีจากข้อมูลที่ได้จากสภาวิชาชีพพยาบาลด้วย เพื่อนำตัวเลขนี้ไปทบทวนส่ง ก.พ.ร.อีกครั้ง รวมถึงคณะแพทยศาสตร์ด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

6.3 เรื่อง รายงานการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปี 2552 ไตรมาสที่ 2

รองอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า การรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี 2552 จะมีงบประมาณทั้งหมด ตั้งแต่บุคลากร งบดำเนินงาน งบลงทุนและงบเงินอุดหนุน ปัจจุบันนี้สามารถเบิกจ่ายไปทั้งหมด 48 % ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรี เป้าหมายในการเบิกจ่ายของแต่ละไตรมาส ไตรมาสที่ 2 คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ว่า จะต้องเบิกจ่ายให้ได้อย่างน้อย 46% ซึ่ง มธ. ทำได้ 48% ส่วนเป้าหมายทั้งหมดในเรื่องการลงทุนเมื่อครบ 4 ไตรมาส จะต้องได้ 74% ซึ่งขณะนี้ มธ. ยังได้น้อยอยู่ เข้าใจว่าการเบิกจ่ายจะเสร็จสิ้นภายในไตรมาสที่ 3 ขอตั้งข้อสังเกตในเรื่องงบบุคลากรในส่วนค่าจ้างชั่วคราว ยังคงเป็นปัญหาเหมือนปีที่แล้ว คือ ไตรมาสสุดท้ายเงินจะเหลือเป็นจำนวนมาก ซึ่งได้สอบถามไปที่หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้งบประมาณ ก็ไม่ได้มีการดำเนินการจ้าง จะขอสอบถามที่ประชุมว่า จะดำเนินการเหมือนปีที่แล้วหรือไม่ คือ หน่วยงานที่ไม่ได้ขอ แต่ต้องการจะใช้ อาจจะทำเงินจากหน่วยงานที่ขอ แต่ไม่ได้ใช้ โดยรวมแล้วเบิกจ่ายเพียง 27% ซึ่งค่อนข้างน้อย จะขอให้หน่วยงานที่ได้งบประมาณไปแล้วได้ดูแลในเรื่องการจัดสรรบุคลากรด้วย เพราะจะเป็นค่าจ้างชั่วคราว ซึ่งจะเกี่ยวกับชาวต่างประเทศ ขอให้เร่งรัดเรื่องนี้

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า ถ้าวางที่ประชุมรับทราบการเบิกจ่ายงบประมาณที่เบิกได้ เป็นไปตามเกณฑ์ของ

รัฐบาล และสูงกว่าด้วย ซึ่งเป็นนิมิตหมายอันดี มธ. ไม่เคยทำได้ทันเลย แต่ผลจากการที่ติดตามเรื่องส่ง Spec เรื่องเบิกเงิน เรื่องรายการสิ่งก่อสร้างเป็นประจำ ทำให้เรื่องต่าง ๆ เดินไปได้ เหลือเพียงเรื่องเดียวที่เป็นปัญหาอยู่คือ เงินค่าจ้าง ซึ่งขอแจ้งที่ประชุมว่า มีหลายหน่วยงานที่ขอจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือลูกจ้างชาวต่างประเทศและไม่ได้ดำเนินการ มหาวิทยาลัยถือหลักนี้ เป็นเรื่องแจ้งเพื่อทราบ ว่า ในปีงบประมาณนั้น ๆ ถ้าครบ 6 เดือนแล้ว หน่วยงานยังไม่ได้ทำอะไร มหาวิทยาลัยจะขออนุมัติปีนั้นมาจ้างคนซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่า มีบางคณะขาดแคลนหรือต้องการ แต่ไม่มีงบประมาณ และได้ปฏิบัติเช่นนี้มาแล้วในบางรายในปีที่ผ่านมา ปีหน้ายังเป็นเงินของหน่วยงานอยู่ แต่ถ้าครบ 6 เดือนเมื่อใด หน่วยงานไม่ได้ใช้หรือไม่มีคำอธิบาย เช่น ถ้ามีคำอธิบายว่า คนตกลงจะมาใน 3 เดือนสุดท้าย มหาวิทยาลัยจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพราะมีคนแล้ว และอยู่ระหว่างจะใช้ แต่ถ้าครบ 6 เดือนแล้วหน่วยงานไม่ได้ขอใช้เงินของปีนั้น ๆ มหาวิทยาลัยจะนำไปใช้ โดยการนำไปให้คณะหรือสถาบันที่มีความจำเป็นและไม่มีงบประมาณรองรับ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยเพิ่งอนุมัติให้คณะสาธารณสุขศาสตร์ที่ขออนุมัติจ้างลูกจ้างชั่วคราวชาวต่างประเทศ 1 คน โดยไม่มีงบรองรับ แต่ใช้งบของคณะอื่น ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่า ตั้งไว้ 12 เดือน แต่ผ่านไป 6 เดือนยังไม่ได้ใช้ เหลืออยู่ 6 เดือน ก็ได้นำมาใช้ไปแล้ว จะถือปฏิบัติตามแนวทางนี้ ถ้าเลยเวลา 6 เดือนไปแล้วหน่วยงานไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้แจ้งมหาวิทยาลัย จะถือเป็นเงินซึ่งมหาวิทยาลัยจะนำไปให้คณะอื่นดำเนินการต่อไปตามความจำเป็น ขอฝากรองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลรับไปดูในประเด็นนี้ว่า มีคณะใดที่มีเงินอยู่เป็นจำนวนมากและไม่ได้ใช้ และมีคณะใดต้องการจะใช้ แต่ไม่มีเงิน ให้จัดสรรไปได้เลย ขอใช้เกณฑ์ 6 เดือน หากไม่มีการเคลื่อนไหวใด ๆ มหาวิทยาลัยจะนำเงินค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศมาใช้เป็นส่วนกลางจัดสรรให้คณะที่มีความจำเป็นต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ และมีมติในกรณีงบประมาณค่าจ้างชั่วคราว หากหน่วยงานใดไม่ดำเนินการภายใน 6 เดือน มหาวิทยาลัยจะนำไปจัดสรรให้แก่หน่วยงานที่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณดังกล่าวต่อไป และมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคลได้รับไปปฏิบัติด้วย

ระเบียบวาระที่ 7 เรื่องอื่น ๆ

7.1 เรื่อง เกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพการประหยัดพลังงาน

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต แสดงว่า เหตุที่ต้องนำเข้ามาพิจารณาเพราะ ก.พ.ร. ได้เปลี่ยนเกณฑ์การประเมิน ในการประเมินของ ก.พ.ร. จะเป็นการประเมินที่ให้น้ำหนักกับการประหยัดไฟฟ้าครั้งหนึ่งหรือ 2.5 และให้กับการประหยัดน้ำมันอีก 2.5 รวมเป็น 5 คะแนน และนับเป็น 2 หน่วยน้ำหนักของการประเมินทั้งหมด ขอให้ดูตามตารางระดับการให้คะแนน เดิม ก.พ.ร. จะมีเพียง 4 ระดับเท่านั้นคือ ระดับ ที่ 2 3 4 และ 5 ถ้าสามารถให้ข้อมูลการใช้พลังงานกับข้อมูลพื้นฐานได้ทั้งหมดจะเป็น 0.5 กับ 0.5 เท่ากับ 1 คะแนน หลังจากนั้นจะเป็นผลว่า สามารถประหยัดได้เท่าใด ต่างจากค่ามาตรฐานเท่าใด ซึ่งปีที่แล้วได้ 3.89 สิ่งที่ยกขึ้นมาในปีนี้เป็นคือ ระดับที่ 1 ที่บอกให้มีการทบทวนการจัดตั้งคณะทำงานการลดใช้พลังงาน โดยมีอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน มีการทบทวนแผนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่และมีแผนติดตามผลด้วย ข้อนี้คือ ข้อที่ทำให้ต้องเข้ามาพิจารณาในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนการใช้น้ำมันก็เช่นเดียวกันมีการเพิ่มในระดับที่ 1 คือ เรื่องแผน การวางแผน การติดตามแผน ส่วนเงื่อนไขการให้คะแนนในเรื่องของแผน เป็นไปตามแผนข้อมูล และเป็นไปตามข้อมูล แต่ในส่วนของการ

ใช้น้ำมันและไฟฟ้า ถ้าค่ายิ่งต่ำคะแนนจะยิ่งดี ในเงื่อนไขการให้คะแนน หากข้อ 1 ข้อ 2 ไม่มี ก็จะไม่ได้คะแนน ข้อ 3 – 5 ปีนี้เป็นข้อที่เพิ่มขึ้นมาว่า ถ้าพบหน่วยงานมีการบิดเบือนข้อมูลเพื่อให้ได้คะแนนที่ดี จะตัดคะแนนให้เหลือ 1 เข้าใจว่าปีที่แล้วมีการจับได้ แต่ไม่ใช่ที่ มธ. เพราะไม่มีการบิดเบือนข้อมูล เกณฑ์การให้คะแนนระดับที่ 1 ที่สำคัญมากคือ หากมีการทบทวน มีแผน ปีนี้จะเข้มงวดมากขึ้น และจะมีการตรวจสอบเอกสาร เพราะที่ผ่านมาไม่มีการตรวจสอบ เพียงแต่ขอตัวเลขส่งให้กระทรวงพลังงานและกระทรวงพลังงานจะส่งข้อมูลมาให้ ได้เท่าใดก็เป็นเท่านั้น แต่ปีนี้จะมีการขอลูกหลักฐานทั้งหมด นี่คือ สิ่งที่เปลี่ยนไป ก็ต้องนำมาแจ้งให้ทุกหน่วยงานทราบ ในระดับที่ 1 จะมีเรื่องคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ รายงานการประชุม แผนการดำเนินการที่จะต้องมีการละเอียด ซึ่งจะได้อีก 1 คะแนน ในระดับ 2 ต้องมีข้อมูลในฐานข้อมูลไฟฟ้า ต้องกรอกให้ครบ 12 เดือน และข้อมูลน้ำมันก็ต้องกรอกให้ครบ 12 เดือน รวมทั้งข้อมูลพื้นฐานซึ่งมีอยู่มากพอสมควรที่จะต้องกรอกทุกเดือน ซึ่งเป็นภาระที่ต้องทำ เพื่อที่จะสะท้อนข้อมูลของมหาวิทยาลัยเอง ในการรายงานให้แยกทุกศูนย์การศึกษาและใช้คะแนนเฉลี่ยเหมือนปีที่ผ่านมา ถ้าศูนย์ใดศูนย์หนึ่งคะแนนเสียไปก็จะเสียทั้งมหาวิทยาลัย ครั้งที่ผ่านมามหาวิทยาลัยต้องยื่นความไปว่า เหตุใดจึงต้องมาทำแผนละเอียดในตอนสุดท้ายที่เสนอขึ้นพิจารณา โดยข้อเท็จจริงแล้วได้มีการรายงาน ก.บ.ม. ในเรื่องของการใช้พลังงาน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน รวมทั้งคณะกรรมการรณรงค์การประหยัดพลังงาน และปีนี้นี้คณะกรรมการฯ จะเน้นเรื่องการประหยัดพลังงาน ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรมหลายกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นป้ายผ้า ไว้นิล สติกเกอร์หรือโปสเตอร์ที่กำลังจะออกมา และได้แต่งตั้งคณะกรรมการธรรมศาสตร์สีเขียว ทำข้อตกลงระหว่าง มธ. กับกระทรวงพลังงาน ซึ่งได้ขอเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศไป 188 เครื่อง ไม่แน่ว่าจะได้หรือไม่ และสำนักงานจัดการทรัพย์สินกำลังเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศจำนวน 1,176 เครื่อง แต่การเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศที่สำนักงานจัดการทรัพย์สิน จะไม่มีผลต่อคะแนนเพราะไม่รวมห้องพัก แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ต้องทำ ส่วนการประหยัดพลังงานไม่ได้ดำเนินการใดในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ มีแต่การกำหนดข้อกำหนด นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยยังได้เสนอมาตรการในการประหยัดพลังงานปี 2550 กับปี 2551 เข้ามาทั้ง 2 ครั้ง จะขอสรุปว่าในการกำหนดมาตรการอย่างเดียว ไม่เกิดอะไรที่ดีขึ้น เพราะหน่วยงานคงอยู่กับหลายเรื่องและอาจให้ความสนใจกับเรื่องนี้น้อย จนกระทั่งมหาวิทยาลัยได้มีการเซ็นสัญญาในปีที่แล้วที่ให้หน่วยงานดำเนินการตามมาตรการว่า หน่วยงานต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประหยัดพลังงาน มีการกำหนดมาตรการ มีการดำเนินการตามแผน มีการตรวจสอบและรายงานผล ซึ่งตรงกับที่ ก.พ.ร. ให้ทำในระดับที่ 1 ของปีนี้ แสดงว่ามหาวิทยาลัยได้ทำมาก่อนแล้ว จากการสำรวจของกองแผนงาน และรายงานใน ก.บ.ม. ครั้งที่แล้ว และได้ขอรายละเอียดว่า แต่ละหน่วยงานดำเนินการไปอย่างไรบ้าง ต้องขอชื่นชมกับ 11 หน่วยงานที่ทำได้ครบทั้ง 5 ขั้นตอน เป็น 11 หน่วยงานจาก 29 หน่วยงานที่เซ็นสัญญากับอธิการบดี ไม่รวมสำนักงานอธิการบดี ศูนย์บริการการกีฬาและสำนักงานจัดการทรัพย์สิน ซึ่งมหาวิทยาลัยมี 40 หน่วยงาน และคณะที่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วน มีการรายงานผลการประหยัดพลังงานได้ คือ คณะรัฐศาสตร์ ซึ่งต้องขอชื่นชมตรงนี้ หากสอบถามว่า ในปี 2552 จะต้องดำเนินการอะไร ขอเรียนว่า ตนเองเป็นประธานกรรมการทุกชุดตามที่กล่าวมา ไม่สามารถดำเนินการได้ใน 4 ศูนย์การศึกษา เพราะจะต้องมีการทำแผนโดยละเอียด มีการติดตามตลอด ได้มีการหารือกันในทีมผู้บริหารว่า จำเป็นต้องแยกกันทำ ซึ่งได้ตกลงว่า รองอธิการบดีแต่ละศูนย์การศึกษาต้องเป็นประธานในแต่ละศูนย์ รวมทั้งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์แพทย์ และต้องวางแผนอย่างเร่งด่วน เพราะจะต้องประเมินให้เสร็จภายในเดือน

เมษายน 2552 สำหรับรอบแรก จะต้องมีการรายงานผล 2 ครั้งคือ เดือนเมษายนและพฤศจิกายน และกำกับดูแล ข้อมูลให้ครบถ้วนเพื่อไม่ให้เกิดการคลาดเคลื่อนและทำให้ผลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง สิ่งที่ต้องดำเนินการในปี 2552 สรุปอยู่ในเอกสารหน้า 7 และหน้า 8 จะกำหนดว่า ในแต่ละหน่วยงาน แต่ละศูนย์การศึกษา มีใครเป็นผู้กรอก ข้อมูลส่งให้กระทรวงพลังงาน ซึ่งปัญหาจะมีในเรื่องของข้อมูลที่ไม่ตรง ข้อมูลที่ไม่ได้ และในปีนั้นต้องเตรียม หลักฐานส่งให้ สมศ. รวมทั้งกระทรวงพลังงาน และต้องเตรียมให้ ก.พ.ร. ตรวจสอบด้วย สิ่งที่ต้องเสนอเพื่อให้ เป็นไปตามระดับที่ 1 คือ ทุกศูนย์การศึกษาต้องเสนอแผนการลดการใช้พลังงานไฟฟ้าและน้ำมันให้มหาวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณา ขอเสนอว่า ในการทำแผนปี 2552 จำเป็นที่จะต้องทำแผนโดยละเอียดและระบุผู้รับผิดชอบ ระบุผู้ที่ กำกับ ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ว่า ในปี 2552 ต้องสร้างความตระหนักในการลดการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันในทุก หน่วยงาน และปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ที่จำเป็น ให้คำนึงถึงสิ่งที่พอจะเปลี่ยนได้ในระยะเวลาที่เหลืออยู่ไม่กี่เดือน เรื่อง ของน้ำมันจะมีการพัฒนาระบบการใช้รถยนต์ร่วมกัน เรื่องการพัฒนาพนักงานขับรถในการประหยัดพลังงาน เชื้อเพลิงและลดการใช้พลังงาน และให้คาดการณ์ด้วยว่า จะลดได้เท่าใด ในเป้าหมายพยายามให้เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ว่า ข้อ 1 หน่วยงานที่มีการดำเนินงานถึงระดับ 5 ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเดิมได้เพียง 37 % หรือ 11 หน่วยงาน ปีนี้ ขอให้ได้ 70% และมีโครงการรณรงค์อยู่ 2 โครงการที่จะทำ คือ มีการติดตั้งสวิทช์กระตุกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของ ห้องในสำนักงานอธิการบดี สำนักงานเลขานุการคณะ ห้องทำงานอาจารย์ในศูนย์รังสิต มีการใช้หลอดไฟฟ้า ประหยัดพลังงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 มีการถอดหลอดไฟฟ้าที่เกินความจำเป็น มีการปรับเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศที่ อายุเกินกว่า 10 ปี ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามที่ได้ของงบประมาณไปที่กระทรวงพลังงาน มีโปรแกรมสำเร็จรูปในการ จอมรถยนต์ร่วมกัน และพนักงานขับรถร้อยละ 50 มีความรู้ในวิธีการประหยัดเชื้อเพลิง ส่วนตัวผล เนื่องจากไม่หวัง ผลมาก ให้ดัชนีการใช้พลังงานได้ 0.40 ในศูนย์รังสิต ปีที่แล้วได้ 0.33 และน้ำมันได้ 0.20 ปีที่แล้วได้ 0.19 ขอให้ไม่ ต่ำกว่าปีที่แล้วก็พอใจสำหรับปีนี้เพราะมีกิจกรรมในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมากและมีการเปิดพื้นที่อาคาร SC รวมทั้ง กิจกรรมการฉลอง 75 ปี ซึ่งหลายโครงการอยู่ที่ศูนย์รังสิต ทำให้โอกาสที่จะลดนั้นน้อยมาก แต่ขอให้ประหยัด ใน แผนการดำเนินการที่เสนอ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย โครงการ หน่วยงานรับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ และผู้กำกับดูแล สำหรับประเด็นที่จะขอให้พิจารณา คือ เวลาที่ระบุว่า ทุกคนและหน่วยงานสามารถทำได้หรือไม่ หากเป็นในส่วนของคณะกรรมการฯ ซึ่งได้ประชุมกันแล้ว คณะกรรมการฯ น่าจะทำได้ แต่เมื่อระบุว่าทุกหน่วยงาน ต้องช่วยพิจารณาว่า จะทำได้หรือไม่ หากไม่ได้ จะเป็นเท่าใดเพื่อให้แผนเป็นไปได้มากที่สุด ในเรื่องการสร้างความ ตระหนัก ซึ่งมีอยู่ 3 เป้าหมาย ก็มีการทบทวนมาตรการ และข้อที่ 2 คือ กำหนดดัชนีชี้วัดการประหยัดพลังงานเป็น ดัชนีชี้วัดของทุกหน่วยงานเพราะเดิมไม่มีการกำหนดในสำนักงานอธิการบดี และในศูนย์บริการการกีฬาและ สำนักงานจัดการทรัพย์สิน ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีกำหนดสำหรับทุกหน่วยงาน ใน ส่วนของโครงการ คณะกรรมการฯ จะดำเนินการเอง แต่ต้องขอให้กองกิจการนักศึกษาเข้ามาช่วยในเรื่องของการจัด โครงการรณรงค์สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กรณีผู้บริหารรับทราบการใช้ไฟฟ้า/น้ำมันทุกไตรมาส ซึ่งดำเนินการอยู่ แล้ว ในเรื่องการปรับเปลี่ยนที่ขอให้มีการติดตั้งสวิทช์กระตุกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ในสำนักงานอธิการบดีได้ทำไป เกินร้อยละ 70 แล้ว เหลือเพียงหน่วยงานว่า จะสามารถทำได้หรือไม่ ค่าใช้จ่ายจะอยู่ที่ประมาณจุดละ 70 บาท เรื่อง การใช้หลอดประหยัดพลังงาน ซึ่งค่อนข้างมีราคาแพง จึงขอเพียง 5% เป็นเรื่องของทุกหน่วยงาน การถอดหลอด

ไฟฟ้าที่เกินความจำเป็น ไม่กล้ากำหนดเป้าหมายเพราะไม่มีข้อมูลว่า แต่ละแห่งเป็นอย่างไรแต่ขอให้ดำเนินการตามนี้ มีการปรับเปลี่ยนเครื่องปรับอากาศเป็นเรื่องที่ส่วนกลางดำเนินการ รวมทั้งการบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศในศูนย์รังสิต มีการจ้างเหมาทุกเครื่องอยู่แล้ว ยกเว้นในหอพักซึ่งหอพักได้ดำเนินการไปแล้วในเรื่องการบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศ การพัฒนาระบบการใช้ร่วมนกัน จะมีการเขียนโปรแกรมสำเร็จรูป ทางกองงานศูนย์รังสิตเห็นว่า จะทำได้เสร็จภายใน 6 เดือน รวมทั้งเรื่องการพัฒนาพนักงานขับรถ ตัวสุดท้ายเป็นเป้าหมายในเชิงผล การที่จะได้ผล เช่นนั้นคือ ต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนครบถ้วน และเกิดจากผลการดำเนินงานตั้งแต่ข้อแรกจนถึงข้อสุดท้าย จึงจะทำให้มีโอกาสที่จะได้ตามเป้าหมาย แต่ก็มีโอกาสไม่มากที่จะได้ตัวเลขเช่นนี้ แต่ก็มีมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดเป้าหมาย และต้องการจะกำหนดให้เท่ากับปีที่แล้ว แต่คงไม่น่าดูเท่าใด จึงขอกำหนดปรับขึ้นมา จะขอให้ ก.บ.ม. พิจารณาในประเด็นที่คณะกรรมการฯ ได้ขอความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในการดำเนินงานว่า มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่จะดำเนินการตามนี้

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า ต้องขอขอบคุณรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต และคณะกรรมการเรื่องนี้ เพราะงานนี้เป็นงานยากและเป็นงานที่ไม่ค่อยมีใครประสงค์จะทำ เป็นงานเก็บรายละเอียดและต้องไปคิดในเรื่องที่ไม่มีใครต้องการคิดกัน การบริหารมหาวิทยาลัยในอดีตไม่ต้องยุ่งกับเรื่องเหล่านี้ แต่ขณะนี้ผู้ใดที่มารับผิดชอบการบริหารมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะในระดับคณะ สำนัก สถาบัน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ด้วย ทั้งโดยเหตุผลของเรื่องซึ่งควรจะต้องประหยัดอย่างที่เห็นว่า ค่าน้ำค่าไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยแต่ละปีเพิ่มขึ้น ไปเกือบ 300 ล้านบาทแล้ว ขณะที่ได้งบประมาณอยู่ที่ 100 กว่าล้านบาท และเป็นภาระที่ต้องหาเงินมาจ่ายเอง รวมถึงเรื่องค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น การขาดแคลนพลังงานไฟฟ้าของประเทศ ซึ่งเป็นภาพรวม เหตุผลของเรื่องจะบอกว่า คงต้องทำ แต่ความยากคือเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ถูกละเลยมานาน แต่ก็ไม่ยากมากเพราะรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต และคณะกรรมการฯ ได้เริ่มทำงานนี้มาประมาณปีเศษแล้ว มีข้อมูลพอประมาณ มหาวิทยาลัยติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าและน้ำประปาครบทุกตึกแล้ว และมีกระบวนการรณรงค์ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับหนึ่ง และกลายเป็นกรอบทำงานที่ ก.พ.ร. บังคับ ซึ่งด้วยเหตุผลของเรื่อง ก็ควรจะต้องบังคับ เพราะหน่วยงานของรัฐต้องเป็นตัวอย่างในเรื่องของการประหยัดในเรื่องเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำประปาก็ตาม เพราะฉะนั้นที่ประชุมนี้คงไม่มีข้อขัดข้องในการที่จะให้ความเห็นชอบในแผนที่ฝ่ายคณะกรรมการฯ เสนอมา ซึ่งในแผนที่หมายความว่า แต่หน่วยงานต้องไปทำด้วย มีการเสนอว่า ทุกหน่วยงานต้องมีโครงการอย่างน้อย 2 โครงการที่ต้องรับไปดู เห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดที่ขอให้ทุกหน่วยงานทำเลยคือ ติดตั้งสวิทช์กระตุกในห้องสำนักงานเลขานุการคณะ ซึ่งทำได้ง่ายและประสานกับทางศูนย์รังสิตก็ได้ เป็นโครงการหนึ่ง และอีกโครงการคือ การรณรงค์ด้วยการติดสติ๊กเกอร์หรือทำป้ายเตือนในการใช้ลิฟท์ ใช้ไฟฟ้าและน้ำ และในเรื่องการพูดคุยกับนักศึกษาเข้าใหม่ มหาวิทยาลัยจะรณรงค์ในแง่ของการทำให้เกิดความตระหนักกับนักศึกษาว่า ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าเป็นภาระใหญ่ของมหาวิทยาลัย ซึ่งตนเองได้แจ้งกับนักศึกษาหลายคนว่า ถ้าไม่ลดจาก 240 - 250 ล้านบาท ปีหน้ามหาวิทยาลัยก็จะปรับค่าหน่วยกิต ซึ่งได้แจ้งกันตรงไปตรงมาว่า หากไม่มีเงินจ่ายค่าไฟฟ้า ก็ต้องให้นักศึกษาช่วยจ่าย แต่หากเพียงพอ นักศึกษาช่วยกันประหยัด

ร่วมกับมหาวิทยาลัยช่วยกันประหยัด ก็ไม่มีความจำเป็นต้องปรับค่าหน่วยกิต นักศึกษาก็ไม่ต้องเดือดร้อน เป็นเรื่องที่มี การรับทราบในระดับวงกว้างของมหาวิทยาลัยแล้ว จะขอให้แต่ละหน่วยงานไปทำโครงการภายใน กรณีง่ายที่สุดคือ ในสำนักงานเลขานุการคณะ ให้ติดสวิทช์กระตุก คณะเล็กก็ติดไม่กี่จุดและใช้เงินน้อยมาก และขอทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสต็อกเกอร์และป้ายธรรงค์ ซึ่งคณะจะทำบางส่วนก็ได้ ขอมหาวิทยาลัยบางส่วนก็ได้ และพูดกับนักศึกษาปี 1 ที่เข้ามาในเรื่องเหล่านี้ เพราะนักศึกษาปี 2 ถึงปี 4 ทราบแล้วว่า มหาวิทยาลัยจะปรับค่าหน่วยกิต ถ้าค่าน้ำค่าไฟฟ้าไม่ลดจากประกาศในโปสเตอร์ จากการรณรงค์ของคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้ที่ติดตัวมหาวิทยาลัย แต่นักศึกษาปี 1 นั้นเป็นเรื่องที่ต้องสร้างความตระหนัก ในอีกด้านหนึ่งการที่มหาวิทยาลัยส่งเสริมโครงการใช้รถจักรยาน จะเป็นเรื่องการประหยัดพลังงานในมหาวิทยาลัยด้วย โดยเฉพาะระบบการขนส่งทั้งหลาย แม้จะไม่ใช่น้ำมันของมหาวิทยาลัย แต่อีกด้านหนึ่งจะมีผลทำให้เกิดภาพลักษณ์และความรู้สึกร่วมกันในเรื่องของการประหยัด ซึ่งคิดว่าในที่ประชุมคงเห็นด้วยกับแผนงานและมาตรการที่คณะกรรมการฯ ในเรื่องนี้ได้คิดและนำเสนอ และเมื่อรับแล้วเป็นหน้าที่ที่คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ต้องไปมอบหมายให้เจ้าหน้าที่รายงานผลว่า ได้ทำอะไร ไปบ้างตามมาตรการประหยัดพลังงาน โดยมอบหมายเจ้าหน้าที่ประจำคนใดคนหนึ่งโดยตรง และไม่ควรเปลี่ยนคน เพราะรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิตแจ้งว่า มีการเปลี่ยนคนกันประจำ และต้องอธิบายใหม่เป็นประจำว่า ต้องการข้อมูลในเรื่องอะไร ในขณะที่มหาวิทยาลัยได้จัดโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับเรื่องนี้ไปมากแล้วในแง่ของการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าและน้ำประปา แยกอาคาร เพราะฉะนั้นการรายงานจึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป ขอมติที่ประชุมในประเด็นนี้ด้วย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทำพระจันทร์ กล่าวว่า รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต ได้เสนอแผนงานประกอบมาด้วย ถือว่าเป็นเรื่องกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อรายงานให้ ก.พ.ร. ทราบ เนื่องจากทางทำพระจันทร์และทางศูนย์ลำปางหรือที่ศูนย์พญา ได้มีการพูดคุยและแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เรียบร้อยแล้วในเชิงของเอกสาร เพียงแต่ในรายละเอียด จะขอให้ที่ประชุมอนุมัติเป็นกรอบว่า กรอบที่รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิตเสนอให้เป็นกรอบที่ทางแต่ละศูนย์รับไปดำเนินการ ซึ่งอาจจะมีรายละเอียดของกิจกรรมหรือตัวเลขบางตัวที่อาจจะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่ให้ถือว่าการประชุมครั้งนี้ ให้พิจารณาอนุมัติไปตามกรอบที่ทางศูนย์รังสิตเสนอ ซึ่งเข้าใจว่าเนื่องจากเป็นศูนย์ใหญ่มีกิจกรรมต่าง ๆ มาก เพราะฉะนั้นกรอบที่ให้มาน่าจะครอบคลุมในส่วนของทำพระจันทร์ ศูนย์ลำปางและศูนย์พญาอยู่แล้ว เพียงแต่กิจกรรมในส่วนเล็ก ๆ อาจจะมีข้อที่แตกต่างกันบ้าง เพราะลักษณะกิจกรรมบางเรื่อง ศูนย์รังสิตอาจจะทำได้ ศูนย์ลำปางกับทำพระจันทร์อาจจะทำได้บ้าง แต่ทำไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด แต่กรอบนี้จะขอให้ เป็นมติใช้กันทั่วทั้งมหาวิทยาลัย

ประธานกล่าวว่า เป็นการเห็นชอบในหลักการสำหรับ มธ. แต่สภาพของแต่ละศูนย์การศึกษาจะแตกต่างกันออกไป ตัวเลขและการคาดหมายก็จะแตกต่างกันไป กรณีศูนย์รังสิต ศูนย์ลำปางและศูนย์พญา ค่าไฟฟ้าคงจะไม่สามารถลดได้อย่างแน่นอน เพราะมีกิจกรรมเพิ่มขึ้น แต่ทำพระจันทร์ ในปีนี้ค่าไฟฟ้าจะต้องลด ซึ่งเป็นเป้าหมายที่คาดหวังได้

คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษาว่า มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องวิธีการประเมิน กำกับดูแลในการรายงานของศูนย์พญา เนื่องจากการคำนวณการใช้ไฟฟ้า จะคำนวณตามจำนวนนักศึกษาและบุคลากรที่อยู่ เวลา

ตัวเลขออกมาจะทำให้ตัวเลขค่าใช้ไฟฟ้าและน้ำสูง ซึ่งตนเองได้ทำบันทึกเสนอไปว่า ควรจะคำนวณตามจำนวนผู้มาใช้บริการคือ ทั้งคนที่มาประชุมสัมมนา และคนที่มาพักที่ห้องพัก ในลักษณะคล้าย ๆ กับโรงพยาบาลเช่นเดียวกัน โรงพยาบาลคำนวณโดยใช้ผู้ป่วยนอกและจำนวนเตียง กรณีนี้คำนวณโดยผู้มาประชุมสัมมนาและจำนวนห้องพักที่เปิดใช้จริง ซึ่งจะทำให้ค่าเฉลี่ยการใช้พลังงานสะท้อนความเป็นจริงมากขึ้น ซึ่งได้จัดส่งไป 2-3 เดือนแล้ว ไม่ทราบว่าเป็นอย่างไร

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต กล่าวว่า เรื่องนี้ได้ประชุมชี้แจงไปเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2552 เพราะในส่วนการบริการที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้หักออกทั้งหมด แต่ศูนย์แพทย์ชี้แจงว่า ไม่สามารถแยกมิเตอร์ได้ และได้ใส่ตัวเลขรวม เพราะฉะนั้นในปีที่แล้วศูนย์แพทย์ ได้คะแนนต่ำที่สุดใน 4 ศูนย์ เนื่องจากไม่สามารถแยกค่าไฟฟ้าออกไปได้ ซึ่งได้หารือกันแล้ว หากแยกมิเตอร์ไม่ได้ ให้ใช้วิธีที่ศูนย์รังสิตทำอยู่คือ เมื่อมีคนมาเช่าสถานที่สอบ จะต้องทราบว่า ในแต่ละห้องค่าไฟเป็นเท่าใดใน 1 ชั่วโมง และหักออกจากค่าไฟฟ้าในเดือนนั้น ๆ กล่าวคือ ให้หักเดือนละครั้งในกรณีที่มีคนมาใช้ไฟฟ้า สิ่งที่คุณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมกล่าว เป็นสิ่งที่หักออกได้ทั้งหมด ศูนย์แพทย์จะรายงานเฉพาะค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่รวมส่วนที่เป็นหอพักและสัมมนา

ประธานกล่าวว่า คงเป็นตามแนวนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ในปีงบประมาณหน้าศูนย์แพทย์กับมหาวิทยาลัยตกลงกันชัดเจนว่า จะแยกมิเตอร์และแยกอาคารการเรียนการสอนออกจากกัน การรายงานจะเป็นไปตามกรอบปกติ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

7.2 เรื่อง ขอเชิญร่วมงานสถาปนิก 52

คุณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองแถลงว่า จะขอเชิญชวนผู้บริหารและผู้ที่สนใจไปงานสถาปนิก 52 จัดโดยสมาคมสถาปนิกสยาม เนื่องในโอกาสคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองได้รับเกียรติให้จัดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้เนื่องมาจากรายงานวิจัยที่คณะได้จัดทำในเรื่องบทบาทและแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการพัฒนาเมืองชุมชนและสถาปัตยกรรม ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากมูลนิธิโตโยต้า และทางสมาคมฯ เห็นว่า เป็นโอกาสดีที่จะเกิดพระเกียรติ จึงได้จัดนิทรรศการขึ้นที่อาคาร Challenger 2 ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี งานนี้จะมีขึ้นระหว่างวันที่ 28 เมษายนถึง 3 พฤษภาคม 2552

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

7.3 เรื่อง รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีลาออกจากการดำรงตำแหน่ง

ประธานแถลงว่า การประชุม ก.บ.ม. ครั้งนี้จะเป็นการประชุมครั้งสุดท้ายของ อาจารย์ ดร. สมประสงค์ โกศลบุญ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยี ซึ่งได้ช่วยทำงานในวาระที่ 2 ครั้งเทอม จะครบในสิ้นเดือนเมษายน 2552 จึงขอแจ้งที่ประชุม และขอขอบคุนรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาและเทคโนโลยีที่

ได้ช่วยงานมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 8 เรื่อง กำหนดการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยครั้งต่อไป

ประธานแถลงว่า ค่ายมหาวิทยาลัยขอเสนอกำหนดการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยครั้งต่อไป ในวันจันทร์ที่ 4 พฤษภาคม 2552 เวลา 09.30 น. (ซึ่งจะเป็นการประชุมระบบ Teleconference) ระหว่างท่าพระจันทร์ ณ ห้องประชุมสัญญา ธรรมศักดิ์ ตึกโดม ชั้นสอง และศูนย์รังสิต ณ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย อาคาร โคมบริหาร ชั้นสาม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

เลิกประชุมเวลา 12.30 น.

นายสมศักดิ์ ปฏิสังข์

นายวรพจน์ เนื่องอนงค์กุล ผู้บันทึกรายงานการประชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี สำราญเวทย์

รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต ผู้ตรวจรายงานการประชุม